

Siyasal Liderlerin Söylemleri ve Göçün Güvenlikleştirilmesi: Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri Karşılaştırması *

Selin Kabacaoğlu
Fulya Memişoğlu

Öz: 1990'lardan itibaren insan hareketliliğinin küresel gündemde artan önemiyle uluslararası göç sıklıkla güvenleleştirilen bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu durum aynı zamanda uluslararası göçmenleri, güvenlik söz edimlerinin hedefi haline getirmektedir. Bu çalışmanın temel amacı, göç-güvenlik ilişkisini siyasal söylemler bağlamında incelemektir. Çalışmada dünya genelinde en çok uluslararası göçmene ev sahipliği yapan Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve en fazla sığınmacıya ev sahipliği yapan Türkiye örnekleri üzerinden siyasal lider söylemlerinin güvenleleştirme sürecindeki rolü karşılaştırmalı olarak değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın ve ABD Başkanı Donald John Trump'ın göçmenlere/sığınmacılara yönelik söylemleri, güvenleleştirme teorisi ve eleştirel söylem analizi (ESA) yöntemiyle çözümlenmektedir. Çalışmanın başlıca bulguları, iki liderin göç ve güvenlik ilişkisini söz edimlerine yansıtma biçimindeki farklılıkları göstermektedir. Başkan Trump, göçmenlerle ilgili başta toplumsal, siyasal ve ekonomik olmak üzere pek çok yönden güvenleleştirici söylemlere başvurmaktaiken Cumhurbaşkanı Erdoğan, sığınmacıları ekonomik güvenlelikle ilişkilendirmekle birlikte genellikle güvenlik dışılaştırıcı söylemler kullanmaktadır. Her iki ülkede de siyasal liderlerin göçmenlere ve sığınmacılara yönelik söz edimlerinin kamuoyu üzerinde etkisi olduğu gözlemlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası göç, güvenleleştirme, sığınmacı, göçmen, eleştirel söylem analizi.

Abstract: With the growing importance of human mobility in the global agenda since the early 1990s, international migration has increasingly evolved into a securitized phenomenon. This has also made international migrants a prominent target group of security speech acts. The main objective of this study is to explore migration-security nexus in the context of political discourses. The paper brings a comparative perspective to the role of political leader discourses in the securitization of migration by examining the cases of the United States (USA), hosting the largest number of international migrants, and Turkey, the world's top refugee hosting country. Through the analytical lens of critical discourse analysis (CDA) and securitization theory, the study unpacks the rhetoric used by Turkish President Recep Tayyip Erdoğan and American President Donald John Trump towards migrants/ asylum seekers. As the key findings demonstrate, the way the two leaders reflect the migration-security relationship to their speech acts significantly varies. President Trump associates migrants with security issues in multiple ways including social, political and economic spheres, while President Erdoğan's discourse links migrants with security issues in the economic realm, but his general discourse reflects a desecuritization approach. In both countries, it is observed that the discourses of political leaders concerning migrants and asylum seekers exert influence on public opinion.

Keywords: International migration, secularization, refugee, migrant, critical discourse analysis.

* Bu makale Yüksek Lisans tezinden üretilmiştir.

@ Yüksek Lisans Öğrencisi, Yıldız Teknik Üniversitesi, selinkbc@gmail.com
Doç. Dr., Yıldız Teknik Üniversitesi, fulya.memisoglu@gmail.com

ID <https://orcid.org/0000-0002-7778-7863>
<https://orcid.org/0000-0001-8113-813X>

© İlimi Etüdler Derneği
DOI: 10.12658/M0623
insan & toplum, 2021.
insanvetoplum.org

Başvuru: 23.11.2020
Revizyon: 26.02.2021
Kabul: 29.03.2021
Online Basım: 15.04.2021

Giriş

Göç olgusu, II. Dünya Savaşı'ndan günümüze uluslararası siyasetin en önemli gündem maddeleri arasında yer almaktadır. 1990'lardan itibaren uluslararası ölçekte artan ve çeşitlenen göç hareketleri neticesinde dünya genelinde toplam uluslararası göçmen nüfusu 1990-2019 arasında 153 milyondan 272 milyona yükselmiştir (UN DESA, 2019, s. 3). Bu gelişmeyle Soğuk Savaş'ın son yıllarında göç ve güvenlik arasında kurulan ilişkinin toplumsal ve siyasi alanda daha görünür hâle gelmesi (Rumelili ve Karadağ, 2017, ss. 69-70), uluslararası ilişkiler (Uİ) çalışmalarında da göç-güvenlik ilişkisinin çok yönlü olarak incelenmesine yol açmıştır.

Uluslararası göç hareketlerini güvenlik kapsamına dâhil eden bakış açısı, Soğuk Savaş'ın son yıllarında yaşanan gelişmelerin de etkisiyle güvenlik çalışmalarının devlet odaklı dar bir güvenlik anlayışından ekonomik, çevresel, siyasal, toplumsal ve bireysel konuları içerecek biçimde genişlemesi sonucunda ortaya çıkmıştır (Ak-gül-Açıkmeşe, 2011, ss. 46-47). Benzer şekilde Birleşmiş Milletler (BM) Kalkınma Programı'nın 1994'te yayımladığı İnsani Kalkınma Raporu da güvenliğin referans nesnesini devletten topluma ve insana kaydırarak bu perspektifin gelişmesine katkı sağlamıştır (UNDP, 1994). Genişleyen güvenlik anlayışının siyaset bilimi ve Uİ alanında ele alınmasına önemli katkıda bulunan ve farklı güvenlik türlerinin bir arada çalışılması gerektiğini savunan Kopenhag Okulu'nun (KO) öncü isimlerinden Ole Wæver (1995a), söylemin güvenlik sorunlarının inşasındaki rolüne dikkat çekerek "güvenlikleştirme" ve "güvenlik dışılaştırma" kavramlarını geliştirmiştir. Güvenlikleştirme; "siyasallaşmanın daha aşırı bir versiyonu" olarak tanımlanmaktadır (Buzan vd., 1998, ss. 23-24). Bir başka deyişle, bir kamu meselesi siyasal alana taşındıktan sonra güvenlikleştirilebilir ancak siyasallaştırılan her konu güvenlikleştirilemez. Günümüzde siyasallaşmanın ve güvenlikleştirmenin en yoğun hissedildiği alanlardan biri göçtür. Bu durum güç dengesizliği ve ideolojileşme gibi olumsuz sonuçlara neden olmaktadır (Krzyżanowski vd., 2018, s. 5). Bu bağlamda güç ilişkileri ve ideolojilerin söz edimleri yoluyla üretimine odaklanan eleştirel söylem analizi (ESA) önem kazanmaktadır.

Uluslararası göç ve güvenlik ilişkisi literatürde ulusal (Alagöz ve Demirkıran, 2020) ve bölgesel politikalar (Karyotis, 2007; Pinyol-Jiménez, 2012; Heinitz, 2013), uluslararası örgütler (Oğuz-Gök, 2016) ve söylem gibi pek çok bağlamda ele alınmaktadır. Söylem bağlamında inceleyen çalışmaların bir kısmı medya söylemine bir kısmı ise siyasal söyleme odaklanmaktadır. Medya söylemi üzerine çalışmalar (Abid vd., 2017; Castello, 2015; Fotopoulos ve Kaimaklioti, 2016; Goodman vd., 2017; Griebel ve Vollman, 2019; Teo, 2000), medya organlarında göçmen ve mültecilerin

genellikle uyuşturucu ticareti, işsizlik ve suç oranlarındaki artışla ilişkilendirildiğini ve ekonomik “yük” olarak tanımlandığını ortaya koymuştur. Benzer şekilde, siyasal söylemlere odaklanan çalışmalar da (Buonfino, 2004a; Canveren ve Akgül-Durakçay, 2017; Grigoriadis ve Dilek, 2018; Lynn ve Lea, 2003; Van der Valk, 2003) siyasi aktörlerin göçmen ve mültecileri “yasa dışı”, “yasa dışı yabancılar” ve “suçlu” olarak tanımlayan güvenikleştirici söylemlere başvurduğunu, göçü ve ilticayı toplumsal/kültürel “tehdit” ve ekonomik bir sorun olarak sunduğunu göstermektedir.

Güvenikleştirme teorisyenleri için güvenlik sorunlarının inşasında siyasal elitlerin söylemlerinin merkezi bir önemi vardır (Baysal, 2020, s. 4). Bu çalışmanın da temel amacı; güvenikleştirme ve söylem ilişkisi çerçevesinde siyasal söylemleri incelemektedir. Siyasal söylem çalışmaları genellikle lider söylemlerini ve parlamento tartışmalarını bir arada değerlendirmektedir. Bununla birlikte McDonald (2008, s. 567), göçmenleri tehdit olarak inşa eden söylemlerin vatandaşlara genellikle siyasal liderler tarafından iletildiğini belirtmektedir. Güvenlik sorunları çoğunlukla liderlerin dünyada olup bitenleri “anlama” ve “şekillendirme” çabalarıyla ilişkilidir (Balzaq vd., 2016, s. 495). Nitekim güvenikleştirme teorisyenleri de güvenikleştirme/güvenlik dışılaştırma sürecinde siyasal liderlerin rolüne ayrı bir parantez açmaktadır (Buzan vd., 1998, s. 56). Siyasal liderler güvenliğin kapsamını genişletmek, bir konunun siyaset üstü olduğu konusunda hedef kitleyi ikna etmek ve buna karşı alınacak olağanüstü tedbirleri meşrulaştırmak için tehdit söylemine başvurmaktadır (Jones, 2011, s. 405). Bazı araştırmacılar (Bigo, 2002; McDonald, 2008) ise siyasal lider odaklı bakış açısının diğer faktörlerin öneminin göz ardı edilmesiyle sonuçlandığını ileri sürmektedir. Bu çalışmada, güvenikleştirme/güvenlik dışılaştırma sürecinde medya, baskı grupları ve bürokrasi gibi farklı aktörlerin rolü kabul edilmekle birlikte siyasal liderlerin söylemlerine odaklanılmaktadır. Nitekim son yıllarda artan uluslararası göç hareketliliği, siyasal liderlerin kapsayıcı veya dışlayıcı politikalara yön vererek göç yönetişimini etkilediğini göstermektedir (Sabchev, 25 Ekim 2019). Bu çalışmada, Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri (ABD) özelinde göç-güvenlik ilişkisine yönelik siyasal lider söylemleri karşılaştırmalı bir şekilde analiz edilecektir. Küresel politikalara yön veren aktörlerin dinamiklerinin kapsamlı olarak anlaşılması, uluslararası ve karşılaştırmalı araştırmaları her geçen gün daha önemli hâle getirmektedir. Göç ve güvenlik ilişkisini medya ve siyasal söylemler açısından özellikle Avrupa ülkeleri üzerinden karşılaştırmalı inceleyen çok sayıda çalışma olmasına rağmen lider söylemleri üzerine perspektif geliştiren çalışmalar kısıtlıdır. Bu çalışmanın da temel amacı; göç-güvenlik ilişkisi literatürüne karşılaştırmalı lider söylem analizi bağlamında katkıda bulunmaktadır.

ABD dünya genelinde en fazla iltica başvurusunun yapıldığı (UNHCR, 2020, s. 2) aynı zamanda en çok göçmenin yaşadığı ülkedir (UN DESA, 2019, s. 11). Türkiye ise dünyada en fazla sığınmacıya ev sahipliği yapan ülke konumundadır (UNHCR, 2020). ABD’de yaşayan toplam 50,7 milyon uluslararası göçmen nüfusunun 11 milyondan fazlasını Meksika uyruklu göçmenler oluşturmaktadır (IOM, 2019). Türkiye’deki yaklaşık 6 milyon uluslararası göçmen nüfusun 3,6 milyonunu geçici koruma kapsamındaki Suriyeliler oluşturmaktadır (IOM, 2019). Farklı göçmen grupları için hedef ülke konumunda olmaları her iki ülkede de göçle ilintili toplumsal, ekonomik, siyasi ve çevresel birtakım meseleleri siyasal söylemler aracılığıyla sıklıkla kamuoyu gündemine taşımaktadır. Bu tür siyasal söylemlerin içeriğinin ise göçmenler ve sığınmacılara yönelik kamuoyu algıları üzerinde belirleyici rol oynadığı belirtilmektedir (Gülmez, 2019, s. 887).

Türkiye özelinde Suriyeli sığınmacılara yönelik mevcut çalışmaların büyük bir kısmı (Devran ve Özcan, 2016; Özdemir, 2017; Gülmez, 2019), söylemleri siyasi partiler ve ideolojik temeller bağlamında incelemekte, lider söylemleri ise kapsamlı olarak değerlendirilmemektedir. ABD özelinde ise lider söylem analizleri üzerine çalışmalar ekseriyetle liderlerin başkanlık seçimlerindeki ve seçildikten sonraki söylemleri (Cirugeda ve Ruiz, 2013; Garcia, 2019) ile Demokrat ve Cumhuriyetçi Parti başkanlarının karşılaştırmalı söylemlerine dayanmaktadır (Tinshe ve Junaidi, 2019; Arslan, 2019). Rumelili ve Karadağ (2017), Türkiye’de göç-güvenlik ilişkisinin eleştirel bağlamda tartışılmasına zemin oluşturdukları çalışmalarında, Suriyeli sığınmacıların işsizlik, terörist saldırılar ve salgın hastalıklar gibi birçok siyasal, toplumsal ve ekonomik sorunla ilişkilendiren söylemlerle güvenikleştirildiğini ifade etmekle birlikte göçü güvenikleştiren söz edimlerinin hangi aktörler tarafından ifade edildiği, referans nesnelere ne olduğu ve toplumda ne derecede kabul gördüğünün incelenmesi gerektiğini vurgulamaktadırlar. Bu tespitten yola çıkarak bu çalışma öncelikle uluslararası göç sisteminin iki önemli devletinde göç ve güvenlik ilişkisinin lider özelinde nasıl kurulduğu ve söylemlere nasıl taşındığı hakkında benzerlik ve farklılıkları vurgulayan karşılaştırmalı bir perspektif sunmaktadır.

Bu doğrultuda Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ve ABD Başkanı Donald John Trump’ın konuşmalarında göç-güvenlik ilişkisini çağrıştıracak söylemlere başvurup başvurmadığı irdelenecek, başvurmaları durumunda bu söylemlerin göçmenlere/sığınmacılara yönelik toplumsal algı üzerinde nasıl bir etki yarattığı değerlendirilecektir. Ancak siyasal söylemler ve toplumsal algılar arasındaki nedenselliği açıklamak veya toplumdaki göçmen/sığınmacı algısını ölçmek, farklı araştırma yöntemlerinin ve farklı etmenlerin analizini gerektirdiğinden bu çalışmanın kapsamı

dışındadır. Mevcut kamuoyu araştırmalarından güvenikleştirmenin güvenlik söz ediminin hitap ettiği kitlenin iradesi ile ilişkisi bağlamında yararlanılmaktadır. Çalışmada ayrıca güvenikleştirme, siyasal lider ve siyasal sistemin yapısı arasındaki ilişkiye değinilmektedir. Mevcut çalışmalar, güvenikleştirme sürecinde siyasal sistemlerin lideri sınırlayan bir faktör olduğuna işaret etmektedir.

Çalışmanın teorik çerçevesi güvenikleştirme/güvenlik dışılaştırma yaklaşımı üzerine kurulmuş olup araştırma yöntemi olarak ESA kullanılmıştır. Bu yöntemin seçilme sebebi, söylemi, gerçekliğin inşasına katkı yapan bir eylem olarak ele alıp siyasal söylemleri incelemesidir (Aydın-Düzgit, 2011, s. 55). Erdoğan'ın cumhurbaşkanı olduğu 28 Ağustos 2014 tarihinden 31 Aralık 2019'a kadar yaptığı konuşmaların cumhurbaşkanlığına ait resmî internet sitesindeki¹ deşifreleri; Trump'ın ise başkanlık görevini devraldığı 20 Ocak 2017 ile 31 Aralık 2019 tarihleri arasında yaptığı konuşmaların Factba.se² adlı internet sitesindeki deşifreleri analiz edilmiştir. Erdoğan'ın 137, Trump'ın ise 118 konuşma metninde “göç/göçmen (migration/migrant)”, “mülteci (refugee)” ve “sığınma/sığınmacı (asylum/asylum seeker)” kelimeleri taratılarak elde edilen bulgular, doğrudan alıntılarla ilgili bölümlerde aktarılmaktadır. Araştırmanın bulgularına göre Trump, göçmenleri toplumsal, siyasal ve ekonomik pek çok yönden güvenikleştirici söylemlere başvururken Erdoğan ise sığınmacıları çoğunlukla güvenlik dışılaştırıcı söylemlerde bulunmaktadır. Bununla birlikte sığınmacıları ekonomik güvenlikle ilişkilendirdiği de görülmektedir. Her iki ülkede de siyasal liderlerin göçmenlere ve sığınmacılara yönelik söylemlerinin kamuoyunu etkilediği gözlemlenmektedir. Makale, siyasal lider otoritesinin güvenikleştirme/güvenlik dışılaştırma girişimlerinin başarısını etkilemesinin yanı sıra siyasal sistemin bu girişimleri sınırladığını da ortaya koymaktadır.

Çalışma üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde güvenikleştirme/güvenlik dışılaştırma yaklaşımı ve göçün güvenikleştirilmesi ele alınmaktadır. İkinci bölümde ise ESA yöntemi açıklanmaktadır. Çalışmanın analiz kısmını oluşturan üçüncü bölümde ise öncelikle Türkiye ve ABD'deki göç yönetim süreçleri ve siyasal göç söylemi ana hatlarıyla değerlendirilmekte ardından Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Başkan Trump'ın göçmenlere/sığınmacılara yönelik söylemleri ESA eşliğinde analiz edilmektedir. Bulguların özetlendiği sonuç bölümünde ise göç-güvenlik

1 <https://www.tccb.gov.tr/receptayyiperdogan/konusmalar/>

2 Factba.se, Trump'ın konuşmalarını metne dönüştüren ve bunları analiz eden bir dijital veri platformudur. Beyaz Saray'a ait resmî web sitesinde anahtar kelime taratma seçeneği bulunmadığı için veriler, bu imkânı sunan Factba.se'den elde edilmiştir (bkz. <https://factba.se>).

ilişkinin olumsuz sonuçlarına değinilerek güvenlik dışılaştırmaya yönelik önerilerde bulunmaktadır.

Güvenikleştirme/Güvenlik Dışılaştırma Yaklaşımı

Uluslararası politikanın son iki yüzyıldır değışmeyen gündem maddelerinden güvenlik, tehdit kavramıyla ilişkisi nedeniyle genellikle “tehdidin yokluğu” ve “korkunun yokluğu” olarak tanımlanmaktadır (Wolfers, 1952, s. 485). Ancak güvenliğe yönelik tehdidin ve bununla bağlantılı güvenlik sorunlarının ne olduğuna dair ortak bir anlayış şimdiye kadar gelişmemiştir. Nitekim bazı ülkelerde ulusal kültüre yönelik tehditler güvenikleştirilirken bazılarında ise güvenlikle ilişkilendirilmemektedir (Buzan vd., 1998, s. 24). Devlet odaklı geleneksel güvenlik yaklaşımlarını eleştirerek güvenliğin din ve kültür gibi devlet dışı referans nesnelere odaklanan KO (Miş, 2011, s. 347), güvenlik sorunu tanımlamalarındaki farklılaşmayı güvenikleştirme yaklaşımıyla açıklamıştır. Güvenikleştirme teorisini Wæver (1995a, s. 54) güvenliği “söz edim” (speech act) olarak tanımlamaktadır. John L. Austin’in dil teorisinin güvenlik çalışmalarına uyarlanmış hâlini yansıtan güvenikleştirme yaklaşımına göre güvenlik hakkında konuşmak söz söylemekten ibaret değildir çünkü konuşma eylemi aynı zamanda yaratıcı güce sahip bir harekettir (Stritzel, 2007, s. 361). Bir başka deyişle, güvenikleştirme kavramı güvenlik sorunları ile söylemler arasındaki ‘yaratıcı’ ilişkiyi yansıtmaktadır. Bir meselenin güvenlik sorunu hâline gelişindeki veya güvenlik dışına çıkarılışındaki en önemli etken, söylemdir.

KO’ya göre güvenikleştirme; bir konunun “mutlak öncelik” gerektiren “varoluşsal bir tehdit” ve “siyaset üstü” olarak ilan edilmesiyle başlayan bir süreçtir. Bu süreç, söylemin hitap ettiği kitlenin bu iddiayı kabulüyle konunun normal siyaset gündeminin dışına çıkarılmasıyla sonuçlanabilmektedir. Bu bağlamda güvenikleştirme, özneler arasında gerçekleşmektedir (Buzan vd., 1998). Ancak her güvenikleştirme hamlesi başarıyla sonuçlanmaz. Söz ediminin başarıya ulaşabilmesi ve güvenikleştirmenin gerçekleşebilmesi için KO’nun içsel ve dışsal olarak iki kategoriye ayırdığı “kolaylaştırıcı koşullar” etkilidir (Buzan vd., 1998, ss. 32-33). İçsel koşullar; meseleyi varoluşsal bir tehdit, alınacak önlemleri de olası bir çıkış yolu olarak sunan dil bilimsel koşullardır. Dışsal koşullar ise güvenikleştirici aktörün toplumsal konumu/otoritesi ve güvenlik söz ediminin tarihsel olarak tehdit oluşturduğu düşünülen (tanklar, düşmanca hisler ve kirli sular gibi) tehdiye yöneltilme durumu ile ilişkilidir. Güvenikleştirme girişiminin başarısında güçlü/baskın siyasal liderin yanı sıra siyasal sistemin yapısı gibi çeşitli faktörlerin rol oynadığı da görülmektedir. Nitekim güvenikleştirmeyi politik sistemler bağlamında

inceleyen Szalai'ye (2017) göre demokratik rejimlerde normal ve olağanüstü durum, siyaseti birbirinden ayrılır ve demokratik kurumlar ile kamuoyu güvenikleştirmeyi sınırlama etkisine sahiptir. Liberal olmayan (*illiberal*) demokrasilerde ve demokratik olmayan (*nondemocratic*) rejimlerde ise normal siyaset ile acil durum siyaseti arasındaki ayırım muğlaktır. Liberal olmayan demokrasilerde, demokratik kurumların etkisi zayıf da olsa varlıkları güvenikleştirmeyi sınırlarken demokratik olmayan rejimlerde devlet, kurumlar üzerinde kontrole sahiptir ve halkın güvenikleştirmeyi sınırlama gücü yoktur (Szalai, 2017, s. 5). Liderin karizması üzerine kurulan bu tür rejimlerde “güçlü liderlik” önemlidir (Szalai, 2017, s. 7). Siyasal liderler, (y)etkili bir lider figürü inşa etmek ve kendi meşruiyetlerini sağlamlaştırmak için güvenikleştirmeye başvurabilirler.

Güvenikleştirme başarıyla, kısmi bir başarıyla veya başarısızlıkla sonuçlanabilen dinamik bir süreçtir. Nitekim liberal demokrasinin dünyadaki ilk temsilcisi ABD'de Soğuk Savaş döneminde komünizm başarılı bir şekilde güvenikleştirilirken Vietnam Savaşı halkın desteğinin azaldığı başarısız bir güvenikleştirme örneği olarak karşımıza çıkmaktadır (Buzan, 2008, s. 108). Demokratik rejimlerde yöneticiler seçimle geldikleri için güvenikleştirme girişiminde bulunma hakkına sahiptirler (Collins, 2005, ss. 570-571). Ancak devlet dışı aktörlerin güçlü olması sayesinde hedef kitle tehdit söylemini kabul etmek zorunda kalmaz. Bu bağlamda liberal demokrasilere bir başka örnek de 2015'te Avrupa'nın mülteci krizi olarak tanımlanan sürecin (Krzyszczanowski vd., 2018) güvenlik dışılaştırılmasının siyasal lider tarafından yapılmaya çalışıldığı Almanya'dır. Mülteci meselesine insani bir açıdan yaklaşan Başbakan Angela Merkel'in mültecilere yönelik ılımlı söylemleri aşırı sağ partilerin tepkisiyle karşılaşmış ve ülkede göç karşıtı muhalefet artmıştır (Başmısırlı, 2016). Dolayısıyla Almanya örneği yalnızca güvenikleştirmenin değil güvenlik dışılaştırma girişiminin de başarısız olabileceğini göstermesi açısından önemlidir.

Szalai'ye (2017) göre liberal olmayan demokrasilere örnek teşkil eden Macaristan'da ise hükümetin benimsediği güvenikleştirilmiş göç yaklaşımı, aşırılık yanlılarını harekete geçirmiştir. Macaristan Başbakanı Victor Orban'ın 2015'ten itibaren göçmenlere yönelik tehdit söylemi geliştirdiği ve göç-güvenlik arasında doğrudan bir ilişki kurduğu görülmektedir (Mendelski, 2019; Shattuck, 10 Ocak 2019). Demokratik olmayan rejimlerdeki güvenikleştirme pratiğini ele alan Vuori (2008) ise bu ülkelerde de siyasal liderlerin meşrulaştırma aracı olarak güvenlik söylemine başvurduklarını ve güvenikleştirmeyi farklı amaçlar için kullandıklarını iddia etmektedir. Çin Halk Cumhuriyeti'ndeki (ÇHC) 1989 Tiananmen Meydanı Protestolarını değerlendiren Vuori'ye göre siyasal liderlerin eylemleri güvenikleştirme girişimi Çin halkı tarafından kabul görmese de ordunun ve güvenlik güçlerinin istisnai tedbirlerin gerekliliği

konusunda ikna olmasıyla siyasal seçkinler kendi kendilerini meşrulaştırmıştır. Başka bir deyişle, güvenikleştirme hamlesi kısmen başarıya ulaşmıştır. Dolayısıyla otoriter rejimlerde, yönetici elitin medya gibi diğer aktörler üzerindeki kontrolü, alternatif fikirlerin yayılmasını engelleyerek hedef kitlenin kabulünü kolaylaştırır da (Collins, 2005, s. 570) güvence altına almamıştır.

Siyasal seçkinler topluluğu, güvenikleştirme süreçlerinde önemli bir işleve sahiptir. Çünkü tehdidin yöneldiği nesnenin tehlike altında olduğunu söyleyen “güvenikleştirici aktör” genellikle siyasal liderler, hükümetler, bürokratlar ve baskı grupları gibi politik öznelerdir (Buzan vd., 1998). Bu özneler, herhangi bir meseleyi güvenlik sorunu olarak tanımlayıp hedef kitleyi buna ikna etmeyi başarırsa olağanüstü tedbirlere başvurarak bunu bir baskı aracına dönüştürebilirler (Wæver, 1995a, s. 55). Krzyżanowski, Triandafyllidou ve Wodak (2018, ss. 2-3), medyada ve siyasal söylemlerde mülteci meselesinin özel önlemler gerektirdiği iddiasını meşrulaştırmak için bilinçli bir şekilde “kriz” olarak tanımlandığını ifade etmektedir. Bu durumun keyfi uygulamalara imkân tanıyan sonuçlar doğurabilmesi nedeniyle KO, devletin varlığını ilgilendirmeyen sorunların güvenlik dışlaştırılması gerektiğini savunmaktadır (Bilgin, 2010, s. 83).

KO'nun güvenlik dışlaştırma önerisi, bu teorik yaklaşımın güvenliği dar bir çerçevede ele aldığı yanılmasına yol açmamalıdır. Aksine güvenlik kavramının referans nesnesi geleneksel/realist devlet odaklı dar güvenlik yaklaşımından devlet dışı unsurlara doğru genişletilerek askerî, ekonomik, siyasal, toplumsal ve çevresel olmak üzere beş farklı sektör kapsamında incelenmektedir (Buzan, 2015). Nitekim Wæver (1995a), toplumsal güvenliğin referans nesnesinin kimlik³ meselesi olduğunu ifade eder. Avrupa özelinde göç, entegrasyon ve kültürel emperyalizm nedeniyle kendi kimliklerinin tehdit altında olduğunu hisseden toplumların güvenlik politikalarını, kültürel kimliklerini koruyacak biçimde şekillendirdiğini belirtir. Bu durum genel olarak aşırı sağ partilerin ve göç karşıtı popülist söylemlerin yükselişiyle sonuçlanmaktadır (Kaya, 2019, ss. 8-9). Dolayısıyla kimliğin güvenikleştirilmesi, söylemin siyasi ve toplumsal alanı yeniden yapılandırmak veya düzenlemek gibi olası etkisini ortaya çıkarması bakımından önemli bir gelişmedir (C.A.S.E. Collective, 2006, ss. 454-455). Bir sonraki bölümde, göçün söz edimleri yoluyla bir güvenlik meselesi olarak inşasının tarihsel gelişimi ele alınacaktır.

3 Güvenikleştirme yaklaşımının dayandığı sosyal inşacı teori, ulusun yanı sıra devletleri de ulusal ve uluslararası düzeyde inşa edilen kimlikleri olan aktörler olarak ele alır. Buna göre devletler; ulusal çıkarlarını, güvenlik kaygılarını ve tercihlerini biçimlendiren kimliklerini uluslararası düzeyde kabul ettirmeye çalışır (bkz. Rumelili, 2014).

Göçün Güvenikleştirilmesi

Soğuk Savaş'ın ardından genişleyen güvenlik anlayışıyla göç meselesi güvenlik, söz edimlerinin en çok kullanıldığı alanlardan biri hâline getirmiştir (Rumelili ve Karadağ, 2017, s. 72; Cantat vd., 2020, s. 4). Toplumsal ikna sürecinin başarılı bir şekilde sonuçlanmasıyla da göç konusu giderek güvenikleştirilmiştir. Bir önceki bölümde ele alındığı üzere KO'ya göre güvenikleştirme askerî, toplumsal, siyasi, ekonomik ve çevresel sektörlerin her birinde gerçekleşebilir. Göç-güvenlik ilişkisi ise daha çok toplumsal ve ekonomik sektörlerde karşımıza çıkmaktadır. Bunun en olası nedeni, göçmenlerle toplumsal kimlikler ve ekonomik refah arasında kurulan karşıtlıktır (Wæver, 2008, s. 172). Ancak bu karşıtlık her zaman ve her koşulda mevcut olmamıştır. Savaş, iç baskılar, çevresel felaketler ve daha iyi bir yaşam isteği gibi zorunlu sebeplerle ülkelerini terk eden insanlar (Terriff vd., 2001, ss. 157-158), askerî güvenlik temelli yaklaşımların etkisiyle 1980'lere kadar "mağdur" veya "kurban" olarak görülmüştür. Ayrıca bu dönemde yaşanan göçler, "nadir ve geçici bir durum" olarak tanımlandığı için önleyici tedbirlere gerek duyulmamıştır (Ferris, 1994, s. 402). Hatta 1950'lerde ve 1960'larda "geçici" olarak tanımlanan işçi göçünün giderek kalıcı hâle gelmesi nedeniyle Hollanda ve İsveç başta olmak üzere Avrupa'da göçmenlerin topluma uyum sağlaması için entegrasyon politikaları devreye konulmuştur (Penninx vd., 2008, ss. 4-5). Ancak bu sefer de "Entegrasyon mu, asimilasyon mu?" (Bagley, 1971; Oudenhoven ve Eisses, 1998) tartışmaları başlamıştır.

Soğuk Savaş sonrası dönemde ise özellikle Batı Avrupa'da ekonomik çıkarlar ve bölgesel siyasi istikrar gibi endişelere uyuşturucu ticareti, terörizm, çevre sorunları ve daha da önemlisi "istenmeyen göç" gibi sorunlar eklenmiştir (Ferris, 1994, s. 399). Bu çerçevede uluslararası göç kamu düzenini, kültürel kimliği ve ekonomik istikrarı tehdit ettiği gerekçesiyle güvenikleştirilmiştir (Huysmans, 2000, ss. 753-755). 11 Eylül 2001 saldırıları sonrasında özellikle ABD'nin göç siyasetinde "terörizm" söyleminin ön plana çıkması da bu sürece katkıda bulunmuştur. Çok sayıda siyasetçi Araçları, Müslümanları ve Meksika sınırından gelen göçmenleri "güvenlik tehdidi" olarak tanımlamıştır (Tirman, 2006, ss. 1-2). Bu gelişme, AB göç politikasını da değişime uğratmış, liberalleşme adımlarının kesintiye uğradığı ve uluslararası göçün "doğrudan" suçla ilişkilendirilerek "güvenlik" söylemiyle ele alındığı bir döneme girilmiştir (Karyotis, 2007, ss. 6-7). 2010'ların başından itibaren ise dünyanın çeşitli bölgelerinde yaşanan savaş ve çatışmaların yol açtığı kitlesel göç hareketleriyle dünya genelinde yerinden edilmiş insan sayısı II. Dünya Savaşı'ndan sonra en yüksek seviyeye ulaşmış ve göç-güvenlik ilişkisi daha da derinleşmiştir. Bu süreçte Avrupa'da gerçekleşen terör eylemleri ile göç arasında ilişki

kuran birtakım medya organları, mültecileri “güvenlik tehdidi” olarak sunmuştur (Goodman vd., 2017, s. 111).

Göçün güvenikleştirilmesinin bir sonucu olarak Türkiye, ABD ve AB ülkeleri bilhassa düzensiz yollarla gerçekleşen göç hareketlerini kontrol etmek için sınır güvenliğini ön plana çıkarmış; teknolojik önlemler, güvenlik duvarları ve tel örgüler gibi tedbirler almaya başlamışlardır (Benedicto ve Brunet, 2018). Buna ek olarak bazı siyasal liderler, ülkelere yönelik göç hareketlerini kısıtlamak amacıyla göçmenlere karşı dışlayıcı söylemlere başvurmuştur. Örneğin; Trump, güney sınırından ülkeye girmeye çalışan göçmenleri “suçlu” ve “yasa dışı yabancılar” olarak tanımlanmakta ve “yasa dışı” göçün ulusal güvenliğe tehdit oluşturduğunu ileri sürerek sınır kontrollerinin artırılmasını savunmaktadır (Trump, Kasım 2019a).

Avrupa'nın özellikle kalifiye işçi gerektirmeyen sektörlerde oluşan iş gücü açığını kapatmaya çalıştığı II. Dünya Savaşı sonrasında işçi göçlerini desteklediği bilinmektedir (Van Mol ve de Valk, 2016, s. 32). Dolayısıyla bir dönem ekonomik fayda görülen ve teşvik edilen uluslararası göçün 1990'lardan itibaren hızla güvenikleştirilmesi, bir neden-sonuç ilişkisi ortaya çıkarmaktadır. Huysmans ve Squire'a göre (2009, s. 169) bu neden Soğuk Savaş'ın bitişiyle yaşanan kitle- sel göçler ve küreselleşmenin toplumsal-siyasal düzlemde yarattığı değişimdir. Küreselleşmenin derinleştirdiği karşılıklı bağımlılık sebebiyle uluslararası göç, dünyanın tek bir bölgesiyle sınırlı kalmayan ve siyasi süreçleri etkileyen bir hâl almıştır. Dolayısıyla hükümetler, göç hareketlerinin etkilerini kontrol altında tutmak için çeşitli politikalar geliştirmişlerdir (Ferris, 1994, s. 402). Bu çerçevede devletin ekonomi, sağlık, eğitim ve barınma gibi kısıtlı maddi imkânlarını, ulusal kimliğini ve sınır güvenliğini koruyacak şekilde kontrol mekanizmaları oluşturulmuştur (Schuster, 2003, s. 241). Buna rağmen BM Ekonomik ve Sosyal İşler Dairesi raporuna göre günümüzde devletlerin çoğu yasal göçleri desteklerken ya da mevcut seviyeyi korumaya çalışırken sadece küçük bir kısmı (%3) göçü azaltıcı politikalar uygulamaktadır (UN DESA, 2019, s. 31).

Göçün bir güvenlik tehdidi olarak algılanması yeni bir durum olmamakla birlikte konunun devletlerin bir müdahale alanı olarak ortaya çıkışı, Soğuk Savaş'ın bitişiyle yaşanan kitle- sel göçlerle daha görünür hâle gelmiştir (Terriff vd., 2001, s. 157). Göçün sonuçları konusunda artan farkındalık, göçmenlerin güvenliği yerine göç alan ülkelerin güvenliğini ön plana çıkarmıştır. Güvenikleştirmenin “siyasal bir seçim” (Buzan ve Wæver, 1997, s. 246) olarak tanımlanmasından da yola çıkarak bu durumun bilinçli eylemler sonucunda gerçekleştiğini söylemek mümkündür. Buna ek olarak devletler, göç-güvenlik ilişkisini tüm göçmen gruplar üzerinden kurmak

yerine sığınmacı, mülteci, ekonomik göçmen ve düzensiz göçmen gibi farklı kategorilere odaklanarak bir grubu diğerine tercih edebilmektedir. Bu bağlamda düzensiz göçmenler en az tercih edilen göçmen grupları arasında ilk sıralarda yer almaktadır (Sirkeci vd., 2019, ss. 203-204). Dolayısıyla güvenlikleştirme, göç eden gruplara yönelik seçici bir politika hâline de dönüşmektedir.

Weiner (1992, s. 103), göçün kaynak ve hedef ülke açısından güvenlik tehdidi olarak algılandığı durumlara örnek olarak her iki ülkenin siyasi istikrarına yönelik siyasi bir tehdit, ev sahibi ülkenin kültürel değerlerine yönelik toplumsal bir tehdit veya göçmenlerin silahlanmaları durumunda askerî bir tehdit oluşturmasını göstermektedir. Buzan (2015, s. 90) ise göçmenlerin, etnik ve kültürel farklılıklar nedeniyle toplumsal bir tehdit olarak algılanabildikleri gibi kapasitenin ve kaynakların yetersiz olduğu durumlarda ekonomik ve çevresel tehdit unsurlarına da dönüşebildiklerine değinmektedir.

Soğuk Savaş sonrasında bir yandan kitlesel göçler yoğunlaşırken diğer yandan milliyetçilik ve kimlik meselelerinin artan önemi özellikle entegrasyon sürecindeki Avrupa'da kimliği bir güvenlik sorununa dönüştürmüştür. Böylece kimliğe yönelik tehditler “beka” sorunu olarak tanımlanmış ve askerî tehditlerden ziyade çevresel, ekonomik ve toplumsal tehditlerin ön plana çıktığı bu dönemde güvenlik söz edimlerinin referans nesnesi, toplum/ulus olmuştur (Wæver, 1995b, ss. 403-404). Bununla birlikte kamuoyu-medya-hükûmetler arasındaki üç aktörlü bir etkileşim sürecinin ürünü olarak göçmenler, güvenlik söylemlerinin öznesi hâline gelmiştir (Buonfino, 2004b, s. 48). Güvenlik ve söylem arasındaki bu dinamik ilişki, KO'yu yazılı veya sözlü fark etmeksizin metinlerin içerdiği kodları analiz etmeye yöneltmiştir (Akgül-Açıkmeşe, 2011, s. 65). Bir sonraki bölümde ele alınacağı üzere güvenlikleştirilmiş göç söylemlerinin analizi için sıklıkla eleştirel söylem analizine başvurulmaktadır.

Disiplinler Arasında Bir Köprü: Eleştirel-Siyasal Söylem Analizi⁴

Eleştirel Söylem Analizi (ESA), Teun Van Dijk, Ruth Wodak, Norman Fairclough, Gunther Kress ve Theo van Leeuwen gibi dil bilimcilerin çeşitli çalışmaları sonucunda ortaya çıkan (Wodak ve Meyer, 2009, s. 3), nitel yorumlara veya nitel yorumların nicel verilerle kombinasyonuna dayalı bir araştırma yöntemidir (Wodak ve Meyer, 2009,

4 Van Dijk eleştirinin siyasiliğinden yola çıkarak siyasal söylem analizini “eleştirel-siyasal söylem analizi” olarak adlandırmakta bir sakınca görmemiştir. Bununla birlikte siyasal söylem analizinin eleştirel söylem analizine indirgenmemesi gerektiğini de belirtmiştir (bkz. Van Dijk, 1997).

s. 30). ESA çalışmaları ağırlıklı olarak sözel/dilsel iletişime odaklanmakla birlikte görsellerin de bir iletişim aracı olarak oynadığı role dikkat çeken araştırmalar da vardır (Kress ve Van Leeuwen, 2006). Bu tür çalışmalarda söylemin politik söylemler, ulusal kimlik, ayrımcılık, ırkçılık ve ön yargılarla ilişkisine (De Cillia vd., 1999; Reisigl ve Wodak, 2001); eşitsiz güç ilişkilerinin ve ayrımcı, ırkçı, cinsiyetçi ideolojilerin yeniden üretimine katkısına (Van Dijk, 1993); dil ve görsel iletişimle etkileşimine (Kress ve van Leeuwen, 2006); küreselleşme, kapitalist ekonomi, politik ve toplumsal süreçlerle bağlantısına (Fairclough, 1993, 2006) odaklanılmıştır. Analistler, ESA'yı sabit kriterlere sahip bir metodolojik yaklaşım olarak görmek yerine farklı teorik çerçevelere, araştırma yöntemlerine ve gündeme sahip çeşitli yaklaşımları içeren disiplinlerarası bir hareket olarak görmektedir (Fairclough vd., 2011, s. 357). Van Dijk'a göre ESA; dil, söylem ve sözlü iletişim analizlerinde kullanılan mikro analiz seviyesiyle toplumdaki eşitsizliklere, güç ve iktidar ilişkilerine odaklanan makro analiz düzeyini birbirine bağlayan bir köprüdür (Van Dijk, 2015, s. 468).

ESA araştırmacılarına göre söylem; durumlar, kurumlar ve toplumsal yapılar üzerinde şekillendirici bir etkiye; insan ilişkileri, bilgi ve toplumsal kimlikler üzerinde ise kurucu bir etkiye sahiptir (Fairclough vd., 2011, ss. 357-358). Dolayısıyla ESA, gerçekliklerin sosyal olarak inşa edildiğini savunan inşacı teoriden beslenmektedir. ESA'yı diğer söylem analizlerinden ayıran iki temel özellik vardır. İlki, üslup ve zaman kipleri gibi daha çok dil bilimsel kavramlara odaklanmasıdır (Wodak ve Meyer, 2009, s. 28). İkincisi ise Van Dijk'ın (1993, ss. 252-253) belirttiği gibi açıkça sosyopolitik bir duruş gerektirmesidir. Çünkü ESA, toplumsal eşitsizlik ve adaletsizlikleri doğuran, sürdüren ve yeniden üreten güç ilişkilerinin politik eleştirisidir. ESA'nın konusu ve sahip olduğu politik karakter gereği siyasal söylemlere odaklanması kaçınılmazdır. Siyasal söylem, sözlü veya yazılı metinlerde kullanılan siyasal içerikli söylem türüdür (Wilson, 2015, s. 775). Van Dijk'a (2003, s. 208) göre siyasal söylemler diğer söylem türlerinden daha ideolojiktir. Bu noktada güç ilişkileri ve bu ilişkilerin devamlılığını sağlayan ideolojilerle ilgilenen ESA (Wodak ve Meyer, 2009, ss. 8-9) önem kazanmaktadır. İdeolojiler, bir metinde veya konuşma anında doğrudan dile getirilmese dahi bireylerin ve grupların davranışlarını kontrol etme gücüne sahiptir. Örneğin; "ırkçı bir ideoloji" göçmenlere yönelik kişisel veya toplumsal tutumu belirleyebilir (Van Dijk, 2009, ss. 193-194). Ya da muhafazakâr bir ideolojiye sahip kişiler liberallere kıyasla göçmenlere karşı daha olumsuz bir yaklaşım benimseyebilir. Çünkü liberaller genellikle muhafazakârlara kıyasla dezavantajlı gruplara karşı daha duyarlıdır (Bierbrauer ve Klinger, 2002, s. 44). Siyasal söylem çalışmaları büyük ölçüde cumhurbaşkanları, başbakanlar ve diğer hükümet mensupları gibi devlet yetkililerinin, parlamento ve siyasi partiler gibi kurumsal aktörlerin konuşmalarını ve konuşma metinlerini ele almaktadır (Van Dijk, 1997, s. 12).

Güvenikleştirilmiş göç söylemleri, eleştirel söylem analistleri için önemli bir çalışma alanıdır (bkz. Griebel ve Vollman, 2019; Kraak, 2018; Vezovnik, 2017). Çünkü bu tür söylemler, kamuoyu algısını etkileyerek eşitsizlikler ve adaletsizlikler üzerine kurulu güç ilişkilerinin yeniden üretilmesini sağlar. Örneğin; medyanın veya politikacıların göçmenler hakkında doğru olmayan söylemleri ve/veya göçü “yabancı istilası”, “göçmen dalgası” gibi metaforlarla tanımlaması, alıcı kitlenin düşüncelerini etkileyebilir. Bu da göçmenlerin “yasa dışı” ve “kayıtsız” olarak etiketlenmesine sebep olabilir. ESA, bu gibi durumlarda insanların inançlarının nasıl manipüle edildiğine odaklanır (Van Dijk, 2015, ss. 473-474).

Bu çalışmada, Erdoğan ve Trump’ın göçmenlere/sığınmacılara yönelik söylemleri ESA yöntemiyle analiz edilmektedir. Erdoğan’ın cumhurbaşkanı olduğu 28 Ağustos 2014 tarihinden 31 Aralık 2019’a kadar yaptığı konuşmaların cumhurbaşkanlığına ait resmî internet sitesindeki⁵ deşifreleri, Trump’ın ise başkanlık görevini devraldığı 20 Ocak 2017 ile 31 Aralık 2019 tarihleri arasında yaptığı konuşmaların Factba.se⁶ adlı internet sitesindeki deşifreleri analiz edilmiştir. Factba.se, Trump’ın konuşmalarını metne dönüştüren ve bunları analiz eden bir dijital veri platformudur. Beyaz Saray’a ait resmî web sitesinde anahtar kelime taratma seçeneği bulunmadığı için veriler, bu imkânı sunan Factba.se’den elde edilmiştir. Yazarlar tarafından toplam 255 metinde “göç/göçmen (migration/migrant)”, “mülteci (refugee)” ve “sığınma/sığınmacı (asylum/asylum seeker)” kelimeleri taratılarak bulgular incelenmiştir. Ancak verilerin analizine geçilmeden önce Türkiye ve ABD’deki göç yönetişiminin genel hatlarıyla ele alınması ve bu ülkelerde göçmenlere/sığınmacılara yönelik siyasal söylemlerin kısaca değerlendirilmesi faydalı olacaktır.

Türkiye ve ABD’de Göç Yönetişimi ve Siyasal Göç Söylemi

Türkiye, tarihinde birçok kez kitlesel göç hareketiyle karşı karşıya kalmıştır. Cumhuriyetin ilk yıllarında göç politikaları genel olarak dil ve etnik köken kriterine dayandırılmış, din/mezhep faktörü ise teoride belirleyici bir unsur olarak görülmesi de uygulamada etkili olmuştur (Kirişçi, 2000, s. 3). 1990’larda Balkanlardan gelen mülteciler “soydaş” kabul edilip tehdit olarak görülmemiştir. Fakat Kuzey Irak’tan gelen Kürtler, hükümet tarafından ulusal kimliğe yönelik bir güvenlik tehdidi olarak algılanmıştır (Kirişçi ve Karaca, 2015). 2011’den itibaren Türkiye’ye sığınan Suriye

5 <https://www.tccb.gov.tr/receptayyiperdogan/konusmalar/>

6 <https://factba.se>

vatandaşları için ise açık kapı politikası uygulanmış ve sığınmacılar ilerleyen yıllarda geçici koruma kapsamına alınmıştır.

Suriye’de 2011’den itibaren devam eden iç savaş nedeniyle toplam 12 milyondan fazla insan yer değiştirmek zorunda kalmıştır (IOM, 2019). Türkiye’ye sığınan yaklaşık 3,6 milyon Suriye vatandaşı geçici koruma kapsamına alınmış olup (Geçici Koruma Yönetmeliği, 2014) eğitim, sağlık, sosyal hizmetler ve iş piyasasına erişim gibi haklardan faydalanmaktadır (TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Mülteci Hakları Alt Komisyonu, 2018, ss. 253-254). Suriyeli sığınmacılar, başta geçici barınma merkezlerine yönlendirilmiş ancak sayıların hızla artması ve yerinden edilmişlik süresinin uzamasıyla Türkiye’nin farklı şehirlerine yerleşmişlerdir. Günümüzde geçici barınma merkezlerinde kalan nüfus, toplam Suriyeli sığınmacı nüfusunun %2’sinden azdır.⁷ Bu durum sığınmacıların ekonomik, sosyal ve hukuki birçok alanda entegrasyon sürecini ön plana çıkarmıştır. Kitleli boyutlara ulaşan sığınmacı hareketinin ekonomik ve toplumsal etkilerinin yanı sıra bölgede ortaya çıkan devlet dışı silahlı aktörlerin düzenlediği terör saldırıları ve sınır kontrollerinde yaşanan sorunlar nedeniyle artan güvenlik endişelerine paralel olarak ulusal ve uluslararası kamuoyunda göç-güvenlik ilişkisi sıklıkla tartışılmaya başlanmıştır. Artan güvenlik endişeleri Suriye sınırına duvar inşa edilmesi, üçüncü ülkeden girişlere vize uygulanması gibi önlemlerle giderilmeye çalışılmıştır (Euronews, 9 Ocak 2016).

Suriyeli sığınmacıların zorunlu göç hareketi, Ürdün ve Lübnan gibi Suriye’ye komşu diğer ülkelerin yanı sıra Avrupa ülkelerini de etkilemiştir. Özellikle 2015’te Türkiye üzerinden Avrupa’ya yönelen düzensiz göç hareketlerinde yaşanan artış, Avrupa ülkelerinde göç politikalarının gözden geçirilmesine yol açmıştır (Şimşek ve İçduygu, 2017, s. 7). Macaristan, Estonya, Litvanya ve Portekiz gibi AB ülkeleri düzensiz geçişleri engellemek için dikenli teller, sınır duvarları, vize uygulamaları ve tüm iltica başvurularının reddi gibi çeşitli güvenlik önlemleri almışlardır (Toker, 2019, s. 66). Bu süreçte siyasal liderler tarafından göç ve güvenlik arasında söylemsel bir ilişkinin kurulduğu da görülmüştür. Örneğin; Trump, “Truva atları”na benzettiği Suriyeli mültecilerin “terörist” olabileceklerini iddia etmiştir (Kopan, 16 Kasım 2015). İngiltere Başbakanı Boris Johnson, “yasa dışı” mülteci geçişlerini “çok kötü, aptalca, tehlikeli ve suç teşkil eden bir şey” olarak tanımlamaktadır (The Guardian, 10 Ağustos 2020). Kanada Başbakanı Justin Trudeau ise dünyadaki dışlayıcı göçmen politikaları karşısında kültürel “çeşitlilik” vurgusunu ön plana çıkararak mültecilere

7 T.C. İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Genel Müdürlüğü, 18 Eylül 2020.

karşı oldukça insani bir tutum sergilemiştir (BBC, 29 Ocak 2017). Benzer şekilde Erdoğan da konunun çoğunlukla insani yönüne dikkat çekmektedir. Bununla birlikte Suriye sınırında oluşabilecek yeni bir insan hareketliliğini ise önlenmesi gereken “göç dalgası” olarak ele almaktadır (Erdoğan, Kasım 2015a).

Türkiye’de siyasi otoritelerin Suriyeli sığınmacılara yönelik söylemlerini inceleyen çalışmalar genellikle “ensar”, “muhacir”, “misafir” ve “mazlum” gibi kültürel ve dinî arka planı olan kavramların ön plana çıktığını göstermektedir (bkz. Devran ve Özcan, 2016; Gülmez, 2019; Korkut, 2017; Kaya, 2019; Erdoğan, 2020). Ayrıca Suriyelilerin “kabul edilebilir mülteci” (Korkut, 2017) kategorisinde değerlendirildiğini ortaya koymaktadır. Buna karşın Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) ve Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) gibi bazı muhalefet partilerinin Suriyeli sığınmacılarla kültürel ve dinî bağlar kurmaktan kaçındığı ve güvenleştirci söylemlere başvurduğu belirtilmektedir (Devran ve Özcan, 2016, ss. 45-47). Muhalefet partilerinin söylemlerinde Suriyelilerin Türkiye için yük oluşturduğu ve ülkelerine dönmeleri gerektiği ancak Suriye’de şartlar düzeline kadar sığınmacılara sahip çıkılmasının Türkiye’nin insani sorumluluğu olduğu gibi temaların da vurgulandığı ifade edilmektedir (İlgt ve Memişoğlu, 2017). Erdoğan (2020a, s. 76) ise hükümetin Suriyeli sığınmacıları bir problem olarak yansıtan söylemlerden kaçındığına ve bu tür söylemleri geliştirenleri de eleştirdiğine işaret etmektedir. Ancak hükümet yetkililerinin çabalarına rağmen Türk toplumunda Suriyeli sığınmacılara yönelik güvenlik endişelerinin yüksek olmasını Türkiye’de sığınmacıların güvenleleştirilmesinin toplum tarafından güdümlenen aşağıdan yukarı bir süreç olmasıyla açıklamaktadır (Erdoğan, 2020a, s. 76). Öte yandan literatürde siyasal söylemlerin Suriyeli sığınmacılara yönelik olumlu algı oluşturacak yönde olmasının toplumda nefret içerikli söylemlerin ve ötekileştirmenin önüne geçtiğini savunan çalışmalar olduğu gibi (Özdemir, 2017) güvenleleştirilmiş siyasal söylemlerin sığınmacı karşıtı tutumları güçlendirdiğini tespit eden çalışmalar da bulunmaktadır (Gülmez, 2019).

Dünyanın en fazla göç alan ülkesi ABD’nin göç yönetişimi ise ülkenin kuruluşundan itibaren bir göç ülkesi olmasıyla bağlantılı gelişmiştir (Cabaniss ve Cameron, 2017, ss. 616-617; Hirschman, 2014, s. 69). 20. yüzyılın başlarında göçmenler, ağır ve tehlikeli şartların hâkim olduğu sanayi ve üretim sektörü için önemli bir iş gücü sayılmış ve sanayileşme sürecinde önemli bir rol oynamıştır (Hirschman ve Mogford, 2009, s. 899). Ancak 1920’lerden itibaren göç karşıtı muhalefetin baskılarıyla kısıtlayıcı ve önleyici yasal düzenlemelere gidilmiştir. Bu bağlamda Güney ve Doğu Avrupa’dan gelen göç kısıtlanırken Asya kaynaklı göçler ise durdurulmuştur. Kısıtlamaların kalktığı 1965’i izleyen süreçte ise yaklaşık %30’unu Meksika’dan gelenlerin oluşturduğu çok sayıda göçmen ABD’ye gelmiştir (Hirschman, 2014, ss. 71-72).

Günümüzde ABD'deki göçmen gruplar arasında en kalabalık nüfus, Meksika uyruklu göçmenlerindir (Aguila vd., 2012, s. 7). Bunun sebebi, ABD'nin II. Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında başlattığı işçi alımlarıdır. II. Dünya Savaşı sırasında Meksika'daki yüksek işsizlik oranları ve ABD'nin tarım sektöründeki iş gücü ihtiyacı nedeniyle iki ülke arasında başlatılan Bracero Programı (1942-1964) kapsamında çok sayıda Meksikalı işçi geçici olarak ABD'ye göç etmiştir (Mandee, 2014, ss. 171-172). Programın tarımsal bilgi, yaş ve cinsiyetle ilgili kriterlerine uymayan bazı Meksikalı yoksullar ise yasa dışı yollardan ABD'ye gelerek çalışmaya başlamıştır. 1954'te ise kayıtsız Meksikalı göçmenlerin tutuklanması ve sınır dışı edilmesi için operasyon düzenlenmiştir (Hernandez, 2006). 1980'lerin sonuna doğru ise uyuşturucu trafiği ile göçmenler arasında söylemsel bir ilişki kurulmuş ve işçi alımları durdurularak ABD-Meksika sınırında güvenlik önlemleri alınmıştır (Ceyhan ve Tsoukala, 2002, s. 27). Ancak yasa dışı göç sorunu 1986'da ilan edilen af kapsamında dahi çözülememiş (Merolla vd., 2013, s. 789) ve çok sayıda Meksikalı göçmen kayıt dışı bir şekilde yaşamaya devam etmiştir (Durand vd., 2001, s. 108).

1990'ların başında ABD'de hem Cumhuriyetçiler hem de Demokratlar, göçmenleri suçla ilişkilendiren göçmen karşıtı söylemleri desteklemiştir (Ceyhan ve Tsoukala, 2002, s. 30). Nitekim 1994'te Kaliforniyalı seçmenler çok sayıda belgesiz göçmeni sağlık ve eğitim hizmetlerinden dışlayan göçmen karşıtı bir öneriyi (Proposition 187) kabul etmiştir. Önerinin savunucuları yasa dışı göç olgusu karşısında federal hükümetin ulusal sınırların güvenliğini koruyamadığını, yasa dışı göçmenlerin maliyetinin halka ödetildiğini ve bu kişilerin yasal sakinlerin işlerini ellerinden aldığı ileri sürmüşlerdir (Park, 1996, ss. 176-178). Göç-güvenlik ilişkisi, 11 Eylül 2001 saldırılarına kadar yalnızca istihdama ve refaha yönelik tehditler üzerinden kurulurken saldırılar sonrasında ise özellikle Hristiyan Araplar ve Müslümanlara yönelik söylemlerde "terörizm" vurgusu ön plana çıkmıştır (Tirman, 2006). 11 Eylül saldırıları, ABD'de hâlihazırda bulunan göçmenler kadar bölgeye göç etmek isteyenleri de etkilemiştir. En fazla göçmenin geldiği Meksika sınırında güvenlik önlemleri artırılmıştır (Tirman, 2006). 2017'de iktidara gelen Trump yönetimi de Meksika sınırındaki güvenlik önlemlerini artırma ve sınır duvarını genişletme yönünde karar almıştır. ABD yönetiminin aldığı bu kararlar, azımsanmayacak düzeyde (%40) toplumsal destek bulmaktadır (Gramlich, 2019). Siyasi alanda ise Cumhuriyetçiler ve Demokratlar arasında büyük bir fikir ayrılığı vardır: Cumhuriyetçiler ve Cumhuriyetçi görüşlere yakın bağımsızların çoğu (%82) bu girişime destek verirken Demokratlar ve Demokratlara yakın bağımsızlar da büyük oranda (%93) karşı çıkmaktadır (Gramlich, 2019).

Demokrat Partili (DP) eski Başkan Barack Obama ile Cumhuriyetçi Başkan Trump'ın söylemlerini ESA ile ele alan bir çalışma (Tinshe ve Junaidi, 2019), her iki liderin de göçmenler üzerinde tahakküm kurmaya çalıştığını ve göçmenlere ikinci sınıf muamelesi yaptığını göstermektedir. Buna göre her iki lider de “yasa dışı” ve “belgesiz” gibi sıfatlarla tanımladıkları göçmenleri suçlu pozisyonuna düşürürken “zavallı”, “masum”, “unutulmuş” ve “savunmasız” sıfatlarıyla niteledikleri Amerikan vatandaşlarını “mağdur” ilan etmiştir (Tinshe ve Junaidi, 2019, ss. 79-83). Her ikisi de güçlü/etkili liderlik örneği sergileyen Obama ve Trump dönemini kamuoyu yoklamaları üzerinden karşılaştıran başka bir çalışma (Arslan, 2019) ise bu iki liderin göç söyleminin bazı farklılıklar içerdiğini ileri sürmektedir. Buna göre Obama, göçmenlerin ülke için yararını vurgulayarak toplumdaki olumsuz göçmen algısını azaltırken Trump ise tehdit olarak tanımlayarak toplumsal algıyı olumsuz etkilemiştir.

Trump'ın söylemlerinde özellikle Meksika sınırına yaptığı vurgu dikkat çekicidir. Meksika sınırına ve Demokratlara atfen; “Suç anlamına gelen açık sınırlar istiyorlar” diyerek göç ve suç arasında açıkça bir ilişki kurmaktadır (Trump, Mart 2019). Trump'ın söylemlerindeki Meksika vurgusu kamuoyu algısında da gözlemlenmektedir. Ramakrishnan, Esterling ve Neblo (2014) tarafından yapılan bir çalışmanın bulgularına göre Amerikalılar, diğer göçmen gruplara kıyasla Meksika'dan gelen göçmenlere karşı daha olumsuz bir yaklaşıma sahiptir. Bununla birlikte, Amerikalılar asıl ayrımı etnik kökenler arasında değil yasa dışı göç ile yasal göç arasında yapmaktadır (Ramakrishnan vd., 2014, ss. 9-10).

Göç karşıtı politikalar; uluslararası örgütlerin, siyasal liderlerin, akademisyenlerin ve medya organlarının göçü ve göçmenleri tehlikeli gösteren söylemlerinin sonucudur. Çünkü kamu politikaları söylemler tarafından oluşturulmaktadır (İbrahim, 2005, s. 164). Bu politikalar; hükümet, meclis üyeleri, sivil toplum örgütleri, lobiler, baskı grupları ve medya gibi pek çok aktörün dahil olduğu bir sürecin ardından ortaya çıkmaktadır (Birkland, 2015; Howlett ve Giest, 2012; Knill ve Tosun, 2008). Ancak nihai karar alıcılar hükümet yetkilileridir. Dye (1972, s. 2), kamu politikasını “hükümetin yapmayı veya yapmamayı tercih ettiği şey” olarak tanımlamıştır. Bu bağlamda siyasal iktidarı elinde bulunduranlar, söyledikleri veya söylemedikleri kamu politikalarını belirleyebilmektedir. Bir sonraki bölümde, liderlerin bu husustaki etkisini irdeleyebilmek amacıyla Erdoğan'ın ve Trump'ın göçmenlere/sığınmacılara yönelik söylemleri ESA yaklaşımıyla analiz edilecektir.

Bulguların Analizi

KO; güvenlikleştirmeyi askerî, siyasi, toplumsal, çevresel ve ekonomik sektörler bağlamında ele almaktadır. Askerî sektör kuvvet kullanma, baskı, güç ilişkileri ve savaşma becerileri; siyasi sektör iktidar ilişkileri, yönetim ve tanınma; ekonomik sektör ticaret, üretim ve finans; toplumsal sektör kültür ve kimlik; çevresel sektör ise ekosistem ile ilişkili tehditleri kapsamaktadır (Albert ve Buzan, 2011, s. 418). Güvenlikleştirilmiş göç söylemlerinde referans nesnesi devletten ziyade toplumdur (Rumelili ve Karadağ, 2017, s. 76). Ayrıca göçmenlere/sığınmacılara yönelik güvenlik söz edimlerinde toplumsal ve ekonomik faktörler ağır basmaktadır (Wæver, 2008). Bu durum Erdoğan ve Trump'ın söylemlerinde de fark edilmektedir. Bununla birlikte güvenlikleştirici söylemin hangi sektöre yöneldiğini belirleyen sabit bir kriter bulunmamaktadır (Albert ve Buzan, 2011, s. 415). Bu nedenle birbirinden tamamen ayırmanın mümkün olmadığı güvenlik sektörleri bir arada değerlendirilecektir.

Erdoğan ve Trump'ın göçmenlere/sığınmacılara yönelik söylemleri büyük ölçüde tezatlık içermektedir ancak her iki örnekte de söz ediminde güvenlikleştirmeye yönelik örnekler yer almaktadır. Çalışmanın en önemli bulgularından biri, Trump'ın göçmenleri toplumsal, siyasi ve ekonomik pek çok açıdan güvenlikleştiren söylemlere başvurduğu fakat Erdoğan'ın sığınmacıları ekonomik güvenlikle ilişkilendirmekle birlikte güvenlik dışılaştırıcı söylemlerde bulunduğu yönündedir. Bu bölümde iki liderin söylem farklılıklarına ve benzerliklerine değinilerek karşılaştırmalı analizi sunulacaktır.

Erdoğan ve Trump'ın söylemleri arasındaki birinci temel fark, göçmenleri/sığınmacıları tanımlarken kullandıkları kavramlarda ortaya çıkmaktadır. Erdoğan, sığınmacıları “mazlum”, “masum”, “mağdur”, “kardeş”, “misafir” ve “muhacir”; Türk toplumunu ise “ensar” ve “misafirperver” olarak tanımlamaktadır. Dolayısıyla bir taraftan misafirlik ve misafirperverlik üzerinden göçün geçiciliğine işaret ederken öte yandan toplumsal kabulü sağlamak için dinî referanslara da başvurmaktadır (Kaya, 2019). Başka bir deyişle, toplumsal bir ayrışmaya yol açabilecek tanımlamalardan uzak durmakta, muhacir ve ensar gibi dinî anlamda birleştirici kimlikleri (Demircan, 2013, ss. 8-9) ön plana çıkararak toplumsal kimliğe yönelik tehdit algısı yaratacak söylemlerden kaçınmaktadır. Dinî ve etnik birlikteliğe yapılan vurgu ilk yıllarda toplumsal kabul üzerinde etkili olsa da sığınmacı sayısındaki artış, Suriyelilerin artık geçici misafirler olmadıklarının anlaşılması ve göçün sosyoekonomik sonuçlarının ortaya çıkması bu etkiyi ortadan kaldırmıştır (Erdoğan, 2020b, s. 19). Nitekim Suriyeli sığınmacılara yönelik tutumları inceleyen araştırmanın 2014 ve 2019 verileri karşılaştırıldığında, 2014 verilerinde “zulümden kaçan insanlar”, “misafir” ve “din kardeşlerimiz” gibi tanımlamalar ön plana çıkmışken (Erdoğan, 2014,

s. 25) 2019 verilerine göre sığınmacılar Türk toplumu tarafından genelde “tehlike” ve “yük” kavramlarıyla tanımlanmakta ve “güvenilmez” bulunmaktadır (Erdoğan, 2020b, ss. 55-58).

Trump ise göçmenleri “yasa dışı göçmenler”, “yasa dışı yabancılar” ve “suçlu yabancılar” olarak Amerikan vatandaşlarını ise “mağdur” ve “savunmasız” olarak tanımlamaktadır. Bu bağlamda göçmenler ile vatandaşlar arasında fail-mağdur ilişkisi kurmaktadır. Buna ek olarak MS-13 adlı bir suç çetesiyle ilişkilendirdiği göçmenleri “hayvanlar” kavramıyla nitilemektedir:

Onlar insan değiller. İşte bu yüzden kana susamış MS-13 çetesi üyelerine tam olarak geçen hafta kullandığım isimle sesleniyoruz. İsim neydi? [Dinleyiciler ‘Hayvanlar’ diye sesleniyor] Hayvanlar. MS-13, ülkemize sızmak için göçmenlik yasalarımızdaki bariz boşluklardan yararlanmaktadır (Trump, Mayıs 2018).

Söylemlerde ortaya çıkan ikinci temel fark ise iki liderin göç ve güvenlik ilişkisini söz edimlerine yansıtma biçimidir. Yukarıdaki örnekte de görüldüğü gibi Trump, göçmenler ve suç arasında kavramsal bir ilişki kurmakta ve “suçlu” olarak tanımladığı göçmenleri insan dışılaştırmaktadır. Trump’ın aksine Erdoğan, sığınmacıları tanımlarken göç-güvenlik ilişkisini çağrıştıracak kavramları kullanmamaktadır. Hatta mülteci meselesini sadece güvenlik çerçevesinden ele aldıkları gerekçesiyle uluslararası toplumu eleştirmektedir:

Burada öncelikle şu noktanın tespitini iyi yapmamız gerekiyor. Her ne kadar göç ve mülteciler konusu devletlerin ve uluslararası örgütlerin gündeminde üst sıralarda yer alıyor olsa da, meselenin daha çok güvenlik ekseninde tartışıldığını görüyoruz. Ne yazık ki sorunun insani, toplumsal, hukuki ve vicdani boyutu yeteri kadar gündeme getirilmiyor. Kuşkusuz yaşanan terör saldırılarının ciddi etkisi bulunuyor. Batıdaki belli odaklar, bilhassa ırkçı gruplar, mülteciler ile terör olayları arasında bir paralellik kurmaya çalışıyor. Mülteci ve göç konusunun sadece güvenlik parantezinde değerlendirilmesi, insanlık vicdanında çok büyük yaralar açacaktır (Erdoğan, Mart 2017).

Erdoğan sığınmacıların terör olayları ile ilişkilendirilmesine karşı çıkmakta ve konunun insani ve vicdani yönünü ön plana çıkarmaktadır. Bununla birlikte sığınmacıların Türkiye’ye yönelik bir “tehdit” oluşturmadıklarını da açıkça ifade etmektedir: “...sınırlarımıza dayanan insanların buraya keyfi şekilde veya bize tehdit olarak değil, canlarını ve geleceklerini kurtarmak için geldiklerini biliyoruz” (Erdoğan, Eylül 2015). Trump ise yasa dışı göçün Amerikan vatandaşlarının ekonomik ve can güvenliği açısından tehdit oluşturduğunu ifade ederek göç-güvenlik ilişkisini gündeme getirmektedir:

Bu ahlaki bir sorundur. Güney sınırimızın yasalara aykırı durumu, tüm Amerikalıların emniyeti, güvenliği ve mali refahı için bir tehdittir. Vatandaşlarımızın hayatlarını ve işlerini koruyan bir göç sistemi oluşturmak gibi ahlaki bir görevimiz var. Bu, bugün burada yaşayan, kurallara uyan ve yasalarımıza saygı gösteren milyonlarca göçmene olan yükümlülüğümüzü de içeriyor (Trump, Şubat 2019).

Trump yasa dışı göç olgusunun “ahlaki bir sorun”, bu sorunu ortadan kaldırmanın ise Amerikalılara ve yasal göçmenlere karşı “ahlaki bir görev” olduğunu belirtmektedir. Bunun yanı sıra göçü iş gücü piyasası açısından tehdit olarak göstermektedir. ABD’de göçmenlere yönelik toplumsal algıya bakıldığında, halkın düşüncesinin göçün yasal veya yasa dışı yollarla yapılıp yapılmadığına göre değiştiği (Dorner vd., 2017, s. 935) ve yasa dışı göçün yükselen suç oranlarıyla, kamu hizmetlerinin kalitesindeki ve yaşam standartlarındaki düşüşle ilişkilendirildiği görülmektedir (Hinman, 28 Şubat 2007). Bu bağlamda Trump’ın güvenikleştirici söylemleri kamuoyundaki olumsuz göçmen algısının -düzenli ya da düzensiz statüde olduklarına bakılmaksızın- yeniden üretilmesinde ve sürdürülmesinde rol oynayabilir (Van Dijk, 2015).

Erdoğan ise Türkiye’nin sığınmacılara yönelik sahiplenici tutumunun “insani ve vicdani görev” olduğunu ifade etmektedir: “2 milyon insanı şu anda Türkiye eğer kendi topraklarında barındırıyorsa, bunu insani ve vicdani bir görev telakki ettiği için yapıyor” (Erdoğan, Nisan 2015). Bunun yanı sıra Erdoğan, mültecileri ekonomik tehdit olarak gören Batı toplumunu eleştirmekte ve sığınmacıları refaha yönelik bir tehdit olarak görmediğinin altını çizmektedir:

Batı toplumlarının mevcut refah düzeylerine tehdit olarak gördükleri göçmenlere -burası çok çok önemli, Türkiye’de 3 milyonu aşkın mülteci var, biz bunları tehdit olarak görmüyoruz. Ama Batı toplumu 100 kişiyi, 200 kişiyi, 300 kişiyi kendisi için tehdit olarak görüyor- ve yabancılara karşı geliştirdikleri nefret politikaları, bu ülkelerin yönetimlerini de esir almaya başlamıştır (Erdoğan, Kasım 2016).

Suriyeli sığınmacılar meselesi özellikle 2015’te Türkiye’den Avrupa’ya gitmek isteyen sığınmacıların sınır kapılarında bekletilmesi üzerine çıkan krizin ardından hem uluslararası hem de ulusal düzeyde siyasallaşmıştır (İçduygu, 2017, ss. 27-28). Bununla birlikte Suriyelilere vatandaşlık verileceği söylemleri de konunun siyasallaşmasında önemli bir rol oynamıştır. Erdoğan, 2016’daki BM Mülteci Zirvesi’nde yaptığı konuşmada sığınmacıların vatandaşlığa kabul sürecinin başladığını duyurmuş ve göç-kalkınma arasındaki ilişkiyi vurgulamıştır:

Sığınmacıların kendi ayakları üzerinde durabilmelerini sağlamak için şehirlerimizde yaşamalarına ve çalışmalarına da izin veriyoruz ve şu anda da onlar için vatandaşlık süreçlerini başlatmış vaziyettediriz. Tabii ki bu bir sosyal risk problemi de meydana getiriyor. Biz bu riski

aldık ve bundan asla pişman değiliz. Bugüne kadar 15 bine yakın Suriyeliyi gerekli mesleki eğitimden geçirerek çalışma hayatına dahil ettik. Türkiye olarak her fırsatta göçle kalkınma arasındaki güçlü bağa vurgu yaparak mülteci krizini uluslararası gündemin üst sıralarına taşımak için gayret gösteriyoruz (Erdoğan, Eylül 2016a).

Erdoğan'ın Suriyeli sığınmacılara yönelik vatandaşlık sürecinin başladığını belirtmesi siyasi partiler arasında tartışmalara yol açmış, muhalefet partileri bu duruma sıcak bakmamıştır (İçduygu, 2017, s. 37). Suriyelilerin vatandaşlığa kabul edilmesiyle seçimlerde oy kullanacakları (Girit, 5 Temmuz 2016), çalışma hayatına girmesiyle de işsizliğin artacağı iddia edilmiştir (Devran ve Özcan, 2016, s. 46). Hem Cumhurbaşkanı hem de iktidardaki Adalet ve Kalkınma Partisi'nin (AKP) bir mensubu olarak Erdoğan, bu iddialar üzerinden CHP lideri Kılıçdaroğlu'nu eleştirmekte ve sığınmacıları işsizlikle ilişkilendiren söylemleri "hezeyan" olarak değerlendirmektedir: "Uluslararası kuruluşlardan gelen kaynaktan başka gelirleri olmayan Suriyelilere verilen ayda 200-250 liraya dahi tahammül edememiştir. Daha Suriyelilerin seçimlerde oy kullandığı yalanını, işsizliğin sebebi oldukları hezeyanını ve diğer provokasyonları saymıyorum" (Erdoğan, Nisan 2018). Buna karşın Erdoğan'ın bazı konuşmalarında sığınmacıların Türkiye üzerinde "ekonomik ve sosyal yük" oluşturduğunu belirttiği ve yapılan harcamaların büyüklüğünden bahsettiği de görülmektedir: "Yaklaşık 5 yıldır Suriye ve Irak'tan gelen 2,5 milyon göçmenin yol açtığı ekonomik ve sosyal yükün tamamını ülke olarak tek başımıza biz karşıladık, biz sırtlandık" (Erdoğan, Kasım 2015b). Ayrıca Türkiye'ye yeterince destek vermediğini ileri sürdüğü uluslararası topluma "yük paylaşımı" önerisinde bulunmaktadır: "Şunun da bilinmesi gerekir ki; adil bir yük paylaşımı olmadan mülteci sorununun çözümü konusunda hedeflerimize erişmemiz mümkün olmayacaktır" (Erdoğan, Eylül 2016a). Bu tür çelişkili ifadeler, güvenlik dışılaştırıcı söylemin toplumsal algı üzerindeki etkinliğini zayıflatmakta ve güvenlikleştirmenin özellikle ekonomik boyutu açısından önem arz etmektedir. Nitekim Türkiye kamuoyunda "Suriyeliler Türk toplumunu sömürüyor" yargısı yüksek bir oranda (%32,2) kabul görmekte ve sığınmacıların Türkiye'yi özellikle ekonomik ve toplumsal olarak olumsuz etkilediği düşünülmektedir (Erdoğan, 2020b, s. 109).

Türkiye'de olduğu gibi ABD'de de göç oldukça siyasallaşmış bir meseledir. Bir önceki bölümde de ele alındığı üzere Trump'ın özellikle Meksika sınırında aldığı güvenlik tedbirleri ülke içerisinde siyasi tartışmalara yol açmıştır. Trump, alınacak yeni önlemler konusunda kendisine destek vermeyen DP'yi Amerikan vatandaşlarına ihanet etmekle itham etmiştir. Demokratlara yönelttiği eleştirilerde, "terörist" olarak tanımladığı göçmenleri adi suçlarla ilişkilendirerek güvenlik önlemlerinin yararını ortaya koyan söylemlerde bulunmuştur:

...şimdi teröristleri, suçluları ve şiddet yanlılarını ülkemizin cehenneminden uzak tutuyoruz. Demokrat politikacılar hiçbir konuda size göç konusunda olduğundan daha fazla ihanet etmedi. Radikal Demokratların açık sınır gündemi; öldürücü uyuşturucuları, saldırgan çeteleri ve tehlikeli suçluları topluluklarınıza, mahallelerinize ve eyaletinize davet ediyor. Tam burada, Louisiana'da, cesur ICE memurlarımız, cinayet, adam öldürme, cinsel darp, saldırı, dolandırıcılık, sahtecilik, kasıtlı bedensel yaralama, uyuşturucu ticareti, çalıntı silah bulundurma ve çocuk tacizi ile suçlanan veya aranan suçlu yabancıları tutukladı (Trump, Kasım 2019b).

Erdoğan ise ülkeye göçmen girişini engellemek amacıyla sınırları kapatmak isteyen Trump'ın aksine gelişmiş ülkelerin kendi vatandaşlarının güvenliğini ön planda tutarak sınırlarını mültecilere kapatmasını eleştirmektedir. Bu noktada terör ve göç arasındaki ayrıma dikkat çekerek uluslararası toplumu "sorumluluk" almaya davet etmektedir: "Terör olaylarıyla mülteciler arasında ilişki kurulmasını, insani sorumluluklardan kaçma gayreti olarak görüyoruz. Hem terörizmle mücadeleyle hem de mülteci krizine çözüm bulma çabalarını birlikte yürütmeliyiz. Mülteci olayıyla terörü birbiriyle karıştırmamak gerekir" (Erdoğan, Kasım 2015c). Bu bağlamda Trump'ın göç ve terör olgusu arasında sıkı bir ilişki kurduğu, Erdoğan'ın ise iki olguyu birbirinden net bir şekilde ayırdığı görülmektedir. Bununla birlikte Erdoğan, Suriye'yi "terör ihraç eden" ülke olarak tanımlamaktadır: "... Suriye şu an terör ihraç eden bir ülke konumuna gelmiştir. Türkiye, Suriye kaynaklı tehditlerin acısını en fazla hisseden, terör saldırılarından en çok etkilenen bir ülkedir" (Erdoğan, Şubat 2016). Bu tür söylemler, Suriyeli sığınmacılara yönelik güvenlik kaygılarının artmasına zemin hazırlamış olabilir. Nitekim 2017'de Türk toplumu tarafından çoğunlukla "mağdur insanlar" olarak tanımlanan Suriyeli sığınmacılar, aradan geçen iki yılın ardından "tehlikeli insanlar" olarak tanımlanmaktadır (Erdoğan, 2020b, ss. 54-55). Bu değişimin yalnızca siyasal lider söyleminden kaynaklandığını ifade etmek yanıltıcı olabilir. Literatürde de dikkat çekildiği üzere işsizlik ve enflasyon gibi sosyoekonomik göstergeler de mülteci ve göçmenlere yönelik algıyı etkilemektedir (Esipova vd., 2015, s. 18; Gattinara, 2017, ss. 323-324). Nitekim Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) (2012a) verilerine göre 2011'de yıllık işsizlik oranı %9,1 iken 2019'da %13,7'ye yükselmiştir (TÜİK, 2020a). Tüketici fiyatlarındaki yıllık enflasyon ise 2011'de %10,45 olarak gerçekleşirken (TÜİK, 2012b) 2019'da %11,84 olarak gerçekleşmiştir (TÜİK, 2020b).

Ülkedeki toplumsal ve ekonomik sorunlardan göçmenleri sorumlu tutan Trump'ın söylemlerinde dikkat çeken bir başka nokta da etnik köken vurgusudur. Trump uyuşturucu ticareti gibi suçlara Meksikalı kimliği atfetmektedir: "Haftada 300 Amerikalı Meksikalı eroin kaçakçılığından ölüyor. 300. Düşünsene, haftada 300. Her yıl on binlerce Amerikalı eroin, metamfetamin, kokain, fentanil tarafından

öldürülüyor ve bunların büyük bir kısmı Güney sınırimızdan kaçırılıyor” (Trump, Mart 2019). Uyuşturucu trafiğinin yanı sıra yasa dışı göç sorunundan da Meksikalıları sorumlu tutmakta ve Meksika halkının “bunun bedelini ödeyeceğini” ifade etmektedir. Ayrıca Meksika’daki yüksek cinayet oranlarına vurgu yaparak açık sınır politikasının terk edilmesi ve güvenlik önlemlerinin artırılması önerisine dayanak oluşturmaktadır. Tinshe ve Junaidi (2019, s. 84), Trump’ın bu tutumunu akla eşitsiz güç ilişkilerini getiren ve Meksika’yı değersizleştiren ırkçı ve milliyetçi bir davranış biçimi olarak değerlendirmektedir. Nitekim Trump da kendisini “milliyetçi” olarak tanımlamaktadır (Trump, Ekim 2018a). Bu bağlamda göç politikaları konusunda ülkede yasa dışı olarak bulunan göçmenlerden ziyade Amerikan vatandaşlarını önceliğini açıkça ifade etmektedir: “Göçmenlik politikasını belirlemeye gelince, bu kutsal gerçeği her zaman hatırlıyoruz, ilk görevimiz ve tek gerçek bağlılığımız herkesten önce sizlere yani Amerikan halkına karşıdır. Önce kendi vatandaşlarımızla ilgilenmeliyiz” (Trump, Aralık 2019). Erdoğan ise sığınmacıların kampların dışına çıkararak ülke içerisinde dağılmasının ve bunun İstanbul’da yarattığı yoğunlaşmanın sonuçlarını vurgularken dahi sığınmacılar ve Türk vatandaşları arasında ayırım yapmamaktadır: “Bunun sosyolojik travmalarını düşünebiliyor musunuz? Bunun meydana getirdiği psikolojik travmayı düşünebiliyor musunuz? Hem o gelenlerde meydana gelen travma, hem de bizim toplumumuzda meydana getirdiği travma...” (Erdoğan, Kasım 2015b).

Trump, yasa dışı göçleri ABD’nin egemenlik haklarına, bir başka deyişle siyasi güvenliğine saldırı olarak değerlendirmektedir: “Cumhuriyetçiler bu saldırıyı durdurmaya ve Amerika Birleşik Devletleri’nin egemen sınırlarını korumaya kararlılar” (Trump, Kasım 2018). Erdoğan’ın ise sığınmacı meselesi ile Türkiye’nin egemenlik hakları arasında ilişki kurduğuna dair bir bulguya rastlanmamıştır.

Trump’ın yasa dışı göçmenlere yönelik bir kitlesel affın vergileri artırmak ve sağlık hizmetleri üzerinde baskı oluşturacağına işaret eden söylemleri bulunmaktadır. DP’li bir Temsilciler Meclisi üyesine atfen: “Yasa dışı yabancılar için vergilerinizi artırmak istiyor ve sağlık hizmetlerinizi elinizden almak istiyor” (Trump, Ekim 2018b) demiştir. Ayrıca ülkeye yasa dışı bir şekilde giriş yapanların karşılaştıkları muameleyi dışlayıcı bir tavırla ifade etmiştir: “Amerika Birleşik Devletleri’ne yasa dışı bir şekilde girmeye çalışırsanız, yakalanır, alıkonulur, sınır dışı edilir veya hapse atılırsınız ve bu gerçekleşecektir” (Trump, Nisan 2017). Yasa dışı göçmenleri sınır dışı etmek istediğini açıkça söyleyen Trump, yeni bir göç hareketiyle karşılaşmamak için alınan askerî güvenlik önlemlerinden de övgüyle bahsetmektedir: “... ülkemize gelenler tehlikelidir. Amerika Birleşik Devletleri’ni savunmak için Birleşik Devletler

ordusunu görevlendirdim. Binlerce askerim var. Şu anda güney sınırimızda yaklaşık 4000 askerimiz var ve onlar harikalar” (Trump, Mart 2019).

Kitlesel göç hareketlerinin sonucunda ortaya çıkan bazı gelişmeler, dünya genelinde medyada, siyasal alanda ve akademik yazında tehdit ve güvensizlik algısını çağrıştıracak şekilde “kriz” olarak adlandırılmaktadır. Bu tanımlama daha önce de belirtildiği gibi meselenin çözümü için acil ve özel önlemler alınması gerektiği konusunda ikna etme çabasının bir ürünüdür (Krzyżanowski vd., 2018). Erdoğan da Suriye’de yaşanan gelişmelerin Türkiye açısından doğurduğu sonuçları “sığınmacı krizi” olarak tanımlamaktadır: “Ülkemizin Suriye kaynaklı yeni bir göç dalgasını göğüslemesi artık mümkün değildir. Son dönemde İdlib’e yönelik artan saldırılar bizi böyle bir riskle karşı karşıya getiriyor. Sığınmacı krizine kalıcı çözüm ancak Suriye içerisinde terörden arındırılmış bölgelerin tesisleriyle mümkündür” (Erdoğan, Eylül 2019). Böylece Suriye savaşıyla ilgili atılması gereken adımlar konusunda hem vatandaşlara hem de uluslararası topluma meselenin aciliyetine yönelik mesaj vermektedir. Ayrıca Türkiye’nin yeni bir göç dalgasını daha kaldıramayacağını belirtirken hâlihazırda kabul edilmiş sığınmacı nüfusunun büyüklüğüne ve sosyoekonomik alanda yaşanan sorunlara dikkat çekmektedir. Bu sorunların aşılması için ise öncelikli olarak zorunlu göçe sebep olan savaşın çözüme kavuşturulması gerektiğine aksi takdirde sorunların büyüyeceğine ve güvenlik risklerinin artacağına işaret etmektedir:

Suriyeli mültecilerin eğitim, iş ve iskân sorunlarına süratle çözüm bulamadığımız takdirde düzensiz göçün, sosyal meselelerin ve güvenlik risklerinin önüne geçemeyiz. Sorunun kaynağı olan Suriye’deki çatışma, terör, zulüm ortamının sonlandırılması ve siyasi çözüm sürecinin hayata geçirilmesi için daha fazla vakit kaybedemeyiz (Erdoğan, Eylül 2016b).

Özetle Trump, göçmenleri doğrudan iç güvenlik sorunu olarak ele almaktadır. İç güvenlik; teröristler, organize suçlar ve uyuşturucu kaçakçıları gibi yabancı aktörler hakkındadır (Buzan vd., 1998, s. 182). Trump’ın “suçlu yabancılar” olarak tanımladığı “yasa dışı” göçmenlere yönelik açıklamalarında bu söz edimlerinin tümünü kullandığı görülmektedir. Erdoğan ise sığınmacı meselesine daha hak temelli yaklaşmakta ve “sorumluluk” çerçevesinden bakmaktadır. Bu açıdan değerlendirildiğinde Trump’ın söylemleriyle göçün güvenikleştirilmesine katkıda bulunduğu fakat Erdoğan’ın ekonomi dışında genelde göçü güvenlik dışılaştırdığı belirtilebilir. Bununla birlikte Erdoğan, Suriye savaşının sonlandırılmaması durumunda Türkiye’ye yönelecek yeni bir kitlesel göç hareketinin yaratacağı güvenlik risklerine dikkat çekmektedir. Her iki ülkede de meselenin özellikle toplumsal ve ekonomik boyutu iktidar ilişkilerine yansımakta ve göç olgusu söylemler aracılığıyla siyasallaşmaktadır.

Sonuç

Bu çalışmanın temel amacı hem Türkiye hem de ABD’de göçün güvenikleştirildiği ve siyasal lider söyleminin bu süreçte önemli bir rol oynadığı varsayımından yola çıkarak göç-güvenlik ilişkisinin söylemsel inşasını ortaya koymaktır. Bu doğrultuda Erdoğan ve Trump’ın göçmenlere/sığınmacılara yönelik söylemleri eleştirel bir perspektiften karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Güvenliğin sabit bir tanımının yapılamayışı, bu alanı dış etkilere açık hâle getirmekte ve gerçekte güvenlikle doğrudan ilişkisi bulunmayan meselelerin güvenikleştirilmesiyle sonuçlanmaktadır. Güvenlik kavramının sınırları belirlenmediği takdirde KO tarafından vurgulandığı gibi “güvenlik kavramı politik olarak iyi ve arzu edilen her şeyin eş anlamlısı haline gelir” (Wæver, 1995a). Nitekim Trump, Meksika sınırındaki önlemleri, göçü başta toplumsal, siyasi ve ekonomik olmak üzere birçok yönden güvenlikle ilişkilendirerek meşrulaştırmaya çalışmaktadır. Erdoğan ise sığınmacıları, ekonomik güvenlikle ilişkilendirmekle beraber genellikle güvenlik dışılaştırmaya çalışmaktadır. Bunun yanı sıra her iki ülkede de siyasal liderlerin göçmenlere ve sığınmacılara yönelik söylemlerinin kamuoyunu etkilediği görülmektedir. Belirtilmesi gereken bir diğer nokta da kamuoyunun demokratik olmayan rejimlerde failliğini kaybettiği, liberal ve liberal olmayan demokrasilerde ise güvenikleştirmenin yanı sıra güvenlik dışılaştırmayı da sınırlayabildiğidir. Çalışmanın birinci bölümünde de ele alındığı üzere Merkel’in Suriyeli mültecileri güvenlik dışılaştırmaya yönelik tutumu kamuoyunda tepkiyle karşılanmıştır. Benzer şekilde Türkiye’deki kamuoyu yoklamalarına bakıldığında da genel eğilimin Erdoğan’ın göçü güvenlik dışılaştırma girişimini sınırladığı söylenebilir. Nitekim 2019 Suriyeliler Barometresi de Erdoğan’ın sığınmacılar ve Türk toplumu arasındaki ortak dinî değerlere yaptığı vurgunun toplumdaki karşılığının sınırlı kaldığını göstermektedir (Erdoğan, 2020b, s. 61). Bu çalışma, göçün güvenikleştirilmesine yönelik araştırmaların büyük ölçüde Avrupa odaklı olmaya devam ettiği günümüzde hem Avrupa dışı literatüre karşılaştırmalı bir örnek katkı sağlarken hem de güvenikleştirmede ya da güvenlik dışılaştırmada lider rolüne işaret etmektedir.

Güvenikleştirme her politika alanında olumsuz sonuçlar doğurmamaktadır. Örneğin; çevre sorunlarının güvenikleştirilmesinin toplumun bu konuya ilgisini artırarak olumlu gelişmelere yol açabileceği belirtilmektedir (Buzan vd., 1998, s. 29). Ancak göç olgusunun güvenikleştirilmesi çeşitli sorunlara yol açabilmektedir. Göç, kimlik ve demografik değişim kaygısı nedeniyle son yıllarda toplumsal güvenliğe tehdit oluşturduğu düşünülen en yaygın konulardan biri haline gelmiştir (Wæver, 2008, s. 158). Göç-güvenlik arasında kurulan ilişki çoğu zaman göç karşıtı politikaların benimsenmesiyle sonuçlanırken hükümetler de aldıkları önleyici tedbirlerle

sınırlarını göçmen geçişine kapatmaktadır. Ancak bu durum çoğu zaman tam tersi bir etki yaratmakta ve yasa dışı yollardan gerçekleşen göç hareketlerinde artışa neden olmaktadır (Ferris, 1994, s. 409). Dolayısıyla göçü güvenlikleştirmek yerine güvenlik dışılaştırmak ve normal siyaset gündeminde tartışmaya açmak önem taşımaktadır. Bu da öncelikle söylemleri güvenlik kısılcısından kurtarmakla mümkündür. Sorunun tamamen ortadan kalkması için ise için küresel iş birliği ve sorumluluk paylaşım mekanizmalarının daha etkili hâle getirilmesi gerekecektir.

Political Leaders' Discourses and Securitization of Migration: A Comparison of Turkey and the United States

Selin Kabacaoğlu
Fulya Memişoğlu

During the post-Cold War period, international migration has become a key issue on the widening global-security agenda, making the migration-security nexus more visible in social and political fields (Akgül-Açıkmeşe, 2011; Rumelili & Karadağ, 2017). A number of studies have examined the relationship between migration and security from different angles, including national and regional policies (Karyotis, 2007; Pinyol-Jiménez, 2012; Heinitz, 2013; Alagöz & Demirkıran, 2020), international organizations (Oğuz-Gök, 2016) and speech acts. Recent work on the migration-security nexus in the context of speech acts has generally focused on media and political discourses.

In contextualizing the linkages between migration and security, the Copenhagen School's (CS) security approach is particularly significant in that it draws attention to the ways a certain issue (migration) is able to be socially constructed as a security issue. Ole Wæver (1995a), one of the pioneers of the CS, emphasized the role of speech acts in constructing security problems and developed the concepts of securitization and desecuritization. Securitization is described as "a more extreme version of politicization" (Buzan et al., 1998, pp. 23–24), implying that a public issue can be securitized after it has been moved to the political sphere. Today, migration is considered to be one of the most politicized and securitized global issues (Krzyżanowski et al., 2018, p. 5). The main purpose of this article is to examine political discourses on migration through the analytical lens of securitization by focusing on the world's largest refugee and migrant-hosting countries: Turkey and the United States (USA).

@ Yüksek Lisans Öğrencisi, Yıldız Teknik Üniversitesi, selinkbc@gmail.com
Doç. Dr., Yıldız Teknik Üniversitesi, fulya.memisoglu@gmail.com

ID <https://orcid.org/0000-0002-7778-7863>
<https://orcid.org/0000-0001-8113-813X>

© Scientific Studies Association
DOI: 10.12658/M0623
insan & toplum, 2021.
insanvetoplum.org

Received: 23.11.2020
Revision: 26.02.2021
Accepted: 29.03.2021
Online First: 15.04.2021

Securitization is a process that begins by presenting an issue as an existential threat to a referent object that must be protected and prioritized by the securitizing actor (Buzan et al., 1998). Securitization's success relies upon a number of factors, including public opinion, characteristics of the political system, and the presence of a powerful/dominant political leader. According to Szalai (2017), democratic institutions and public opinion can limit securitization in liberal democratic regimes, but have limited effects on securitization in illiberal democracies. In non-democratic regimes, strong leadership is the major driver of securitization due to institutions and public opinion having no power to limit securitization (Szalai, 2017, pp. 5–7). To give a few examples, while communism was successfully securitized during the Cold War in the USA, the Vietnam War exemplifies an unsuccessful securitization due to the decreased level of public support (Buzan, 2008, p. 108). Chancellor Angela Merkel's attempt to desecuritize the refugee crisis in Germany resulted in the rise of support for anti-immigration parties in the country (Başmısırlı, 2016).

For securitization theorists, the discourses of political elites have central importance in constructing security issues (Baysal, 2020, p. 4). As shown in various studies focusing on political discourse, political actors often portray migration and asylum as a social, cultural, and economic problem while migrants are often represented with negative connotations such as illegal aliens and criminals (Lynn & Lea, 2003; Van der Valk, 2003; Buonfino, 2004a; Canveren & Akgül-Durakçay, 2017; Grigoriadis & Dilek, 2018). Although leadership speech acts and parliamentary debates are often analyzed together in these studies, other scholars have highlighted the predominant role political leadership discourses have in securitization (Buzan et al., 1998; McDonald 2008; Balzaq et al. 2016). This study acknowledges the role of various actors within securitization and desecuritization such as the media, advocacy groups, and bureaucracy but primarily focuses on political leaders' discourses. To this objective, the study examines the rhetoric of Turkish President Recep Tayyip Erdoğan and American President Donald John Trump from a comparative perspective in an attempt to address the relationship between political leaders, their securitized and desecuritized speech acts, and the public perception toward immigrants and asylum seekers.

Given that the power of rhetoric is one of the most significant characteristics of securitization theory, this study adopts the method of critical discourse analysis (CDA), which is based on analyzing qualitative interpretations or combining them with quantitative data (Wodak & Meyer, 2009, p. 30). Critical discourse studies focus on a wide range of issues, including national identity, discrimination, rac-

ism, and prejudice (De Cillia et al., 1999; Reisigl & Wodak, 2001), as well as the reproduction of unequal power relations and discriminatory, racist, and sexist ideologies (Van Dijk, 1993). Securitized migration discourses are also an important research topic for critical discourse analysts (see Griebel & Vollman, 2019; Kraak, 2018; Vezovnik, 2017). The empirical findings from this study are based on the qualitative analysis of 137 transcripts of speeches from Erdoğan (2014-2019; obtained through the Presidency's official website) and 118 transcripts of speeches from Trump (2017-2019; obtained through the website Factba.se). The discourse analysis looks into the dynamics of securitization across five sectors (military, political, societal, economic, and environmental) as suggested by the CS (see Buzan et al., 1998; Buzan, 2015).

As the case studies examined in this paper, both Turkey and the USA are prominent actors in the global migration system. Turkey is currently the world's largest refugee-hosting country with over 3.6 million Syrians under temporary protection (UNHCR, 2020), while the USA has the largest number of immigrants (nearly 50 million), with Mexicans there constituting over 20% of the total immigrant population (United Nations Department of Economic and Social Affairs [UN DESA], 2019). In both countries, especially with reference to Syrians in Turkey and Mexicans in the USA, migration-related issues have considerable significance in public debates as well as in political discourses. While political discourses on Syrian refugees in Turkey often entail cultural and religious narratives (Devran & Özcan, 2016; Korkut, 2017; Gülmez, 2019), securitized narratives have also been common, especially in associating Syrians with political, social, and economic problems (Rumelili & Karadağ, 2017, p. 89). In the USA, political discourses on immigration have increasingly been linked to security issues, especially in the aftermath of the September 11 attack (Tirman, 2006). A comparative study on the discourses of Barack Obama and Donald Trump show both leaders to have used terms with negative connotations when referring to immigrants, such as illegal and undocumented (Tinshe & Junaidi, 2019).

The examination of Erdoğan's and Trump's rhetoric toward immigrants/refugees reveals examples of securitizing speech acts; however, the two leaders' political discourses show great contrasts. While Trump frequently associated migration with social, economic, and political security, Erdoğan primarily uses desecuritizing frames with securitizing speech acts prevalent only in relation to economic security. As elaborated further in the empirical discussion, one important difference between the two leaders' choice of words is found in their description of immigrants/refugees. While Erdoğan employs a desecuritizing narrative toward refugees by using

words such as innocent, victim, sibling, and guest, Trump adopted a securitizing narrative by using words such as illegal immigrants, illegal aliens, and criminals. Erdoğan's emphasis on Turkish society being hospitable toward refugees also differs from Trump's framing of the American society as victims of the crimes immigrants commit. In Erdoğan's words, "We know that people who come to our borders are not a threat to us, they have been forced to flee their homes to save their lives and futures" (Erdoğan, September 2015). In Trump's words, "The illegal situation on our southern borders is a threat to the personal security and economic welfare of all Americans" (Trump, February 2019).

To contextualize further, Trump's depiction of immigrants as criminals establishes a direct linkage between migration and security. He describes migration management, especially the curbing of irregular migration flows, as a moral duty toward American citizens. He justifies taking military measures against irregular migration by representing the phenomenon as a threat to national security (Trump, November 2018; March 2019). As discussed in the literature, variation exist in public attitudes toward regular and irregular migration in the USA (Dorner et al., 2017, p. 935). Predominantly negative public attitudes toward irregular migration are often linked to rising crime rates, decline in the quality of public services, and standard of living (Hinman, 2007). Based on Van Dijk's (2015) argument, Trump's securitizing discourses can be asserted to likely be influential in reproducing and maintaining negative public attitudes on migration.

Erdoğan, on the other hand, avoids using concepts that evoke the migration-security nexus when referring to refugees. Indeed, he criticizes the international community for addressing the refugee issue from a security perspective while undermining its humanitarian aspects (Erdoğan, March 2017), conversely describing Turkey's approach to refugee protection as a humanitarian responsibility (Erdoğan, April 2015). While Erdoğan criticizes countries that perceive refugees as an economic threat, he has also emphasized that the economic and social burden the refugee situation has become: "For nearly five years, we have shouldered the entire economic and social burden caused by 2.5 million immigrants from Syria and Iraq" (Erdoğan, November 2015b). He urges countries to more equally share the responsibility and burden of refugees (Erdoğan, September 2016a). As indicated in a recent study, Turkish citizens have increasingly perceived Syrians refugees as a socio-economic threat (M. Erdoğan, 2020, p. 109). Although Erdoğan has primarily adopted a desecuritizing narrative, his discourse on economic securitization with regards to the refugee issue has likely influenced the overall securitization trend.

All in all, this paper addresses how the migration-security nexus is played out in political leaders' discursive practices by focusing on Turkey and the USA. The empirical findings demonstrate that Trump frequently framed migration as a political, social, and economic security issue, while Erdoğan addresses migration mainly from a desecuritized approach. In both countries, the discourse of political leaders impacts public attitudes toward refugees and migrants. As pointed out in the literature, the securitization of certain policy issues such as environmental problems can lead to positive outcomes by raising public awareness (Buzan et al., 1998, p. 29). Nevertheless, the securitization of migration often results in more restrictive migration policies, triggering greater risks for immigrants and refugees worldwide. Accordingly, the depoliticization and desecuritization of migration is critically important for mitigating such negative effects while addressing global migration issues more effectively through enhanced international cooperation and responsibility sharing mechanisms.

Kaynakça | References

- Abid, R. Z., Manan, S. A. and Rahman, Z. A. (2017). 'A flood of Syrians has slowed to a trickle': The use of metaphors in the representation of Syrian refugees in the online media news reports of host and non-host countries. *Discourse & Communication*, 11(2), 121-140.
- Aguila, E., Akhmedjonov, A. R., Basurto-Davila, R., Kumar, K. B., Kups, S. and Shatz, H. J. (2012). *United States and Mexico: Ties that bind, issues that divide*. Kaliforniya: RAND.
- Akgül-Açıkmeşe, S. (2011). Algı mı, söylem mi? Kopenhag Okulu ve yeni-klasik gerçekçilikte güvenlik tehditleri. *Uluslararası İlişkiler Dergisi*, 8(30), 43-73.
- Alagöz, B. ve Demirkıran, Y. (2020). Düzensiz göç, güvenlik ve politika: İran ve Türkiye örnekleri. *Orta Doğu Etütleri*, 12(1), 206-237.
- Albert, M. and Buzan, B. (2011). Securitization, sectors and functional differentiation. *Security Dialogue*, 42(4-5), 413-425.
- Arslan, B. (2019). *The securitization of Latin American immigrants in the USA: A comparative case study of Obama and Trump administrations*. Yüksek lisans tezi. Ankara: ODTÜ.
- Aydın-Düzgüt, S. (Bahar 2011). Avrupa Birliği-Türkiye ilişkilerine postyapısalcı yaklaşım: Almanya örneğinde dış politika ve söylem analizi. *Uluslararası İlişkiler*, 8(29), 49-70.
- Bagley, C. (1971). Immigrant minorities in the Netherlands: Integration and assimilation. *International Migration Review*, 5(1), 18-35.
- Balzaq, T., Léonard, S. and Ruzicka, J. (2016). 'Securitization' revisited: Theory and cases. *International Relations*, 30(4), 494-531.
- Başmısırlı, H. (2016). Securitization and de-securitization of migration policies of Germany and Turkey according to leadership rhetoric. doi: 10.13140/RG.2.2.32967.29602
- Baysal, B. (2020). 20 years of securitization: strengths, limitations and a new dual framework. *Uluslararası İlişkiler*, 17(67), 3-20.
- BBC. (2017, 29 Ocak). Kanada Başbakanı'ndan ABD'nin göçmen yaşağına karşı duruş. <https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-38787558> adresinden 9.10.2020 tarihinde erişilmiştir.

- Benedicto, A. R. and Brunet, P. (2018). *Building walls: fear and securitization in the European Union*. Barcelona: Centre Delàs d'Estudis per la Pau Report (No. 35).
- Bierbrauer, G. and Klinger, E. W. (2002). Political ideology, perceived threat, and justice towards immigrants. *Social Justice Research*, 15(1), 41-52.
- Bigo, D. (2002). Security and immigration: Toward a critique of the governmentality of unease. *Alternatives*, 27(Özel sayı), 63-92.
- Bilgin, P. (2010). Güvenlik çalışmalarında yeni açılımlar: Yeni güvenlik çalışmaları. *SAREM Stratejik Araştırmalar Dergisi*, 8(14), 69-96.
- Birkland, A. T. (2015). *An introduction to the policy process: Theories, concepts, and models of public policy making* (3rd Edition). New York: Routledge.
- Buonfino, A. (2004a). Discourse and Immigration as a security concern in the EU: A tale of two nations, Italy and Britain. Workshop: 'Who makes immigration policy? Comparative perspectives in a post 9/11 world', Uppsala, Finlandiya, 13-18 Nisan 2004. Erişim adresi: <https://ecpr.eu/Filestore/paperproposal/4c3886d5-0415-4c92-a5ba-d89f3cde4a9a.pdf>
- Buonfino, A. (2004b). Between unity and plurality: The politicization and securitization of the discourse of migration in Europe. *New Political Science*, 26(1), 23-49.
- Buzan, B. (2015). *İnsanlar, devletler ve korku*. E. Çıtak (Ed. ve Çev.). İstanbul: Röle Akademik Yayıncılık.
- Buzan, B. (Yaz 2008). Askeri güvenliğin değişen gündemi. B. Yavuz (Çev.). *Uluslararası İlişkiler*, 5(18), 107-123.
- Buzan, B. and Wæver, O. (1997). Slippery? Contradictory? Sociologically untenable? The Copenhagen School replies. *Review of International Studies*, 23(2), 241-250.
- Buzan, B., Wæver, O. and De Wilde, J. (1998). *Security: A new framework for analysis*. Londra: Lynne Rienner.
- C.A.S.E. Collective. (2006). Critical approaches to security in Europe: A network manifesto. *Security Dialogue*, 37(4), 443-487.
- Cabaniss, E. R. and Cameron, A. E. (2017). 'Unassimilable and undesirable': News elites' discursive construction of the American immigrant during the Ellis Island years. *Discourse & Society*, 28(6), 614-634.
- Cantat, C., Thiollet, H. and Pécoud, A. (2020). *Migration as crisis. A framework paper*. MAGYC Project.
- Canveren, Ö. and Akgül-Durakçay, F. (2017). The analysis of the Hungarian government's discourse towards the migrant crisis: A combination of securitization and Euroscepticism. *Yönetim ve Ekonomi: Celal Bayar Üniversitesi İİBF Dergisi*, 24(3), 857-876.
- Castello, D. (2015). *Discursive representations of migrants as victims and perpetrators in the British press: A corpus-assisted discourse analysis*. Yüksek lisans tezi. Edgbaston: Birmingham Üniversitesi.
- Ceyhan, A. and Tsoukala, A. (2002). The securitization of migration in Western societies: Ambivalent discourses and policies. *Alternatives: Global, Local, Political*, 27(Özel Sayı), 21-39.
- Cirugeda, I. L. and Ruiz, R. S. (2013). Persuasive rhetoric in Barack Obama's immigration speech: pre- and post-electoral strategies. *Camino Real*, 5(8), 81-99.
- Collins, A. (2005). Securitization, Frankenstein's Monster and Malaysian education. *The Pacific Review*, 18(4), 567-588.
- De Cillia, R., Reisigl, M. and Wodak, R. (1999). The discursive construction of national identities. *Discourse & Society*, 10(2), 149-173.
- Demircan, A. (2013). Siyasetin kültürel ve sosyal hayattaki yansımaları bağlamında 'ensâr ve muhacir' kavramları. *Anemon: Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(1), 7-16.
- Devran, Y. ve Özcan, Ö. F. (2016). Söylemlerin dilinden Suriye sorunu. *Marmara İletişim Dergisi*, 25, 35-52.
- Dorner, L. M., Crawford, E. R., Jennings, J., Sandoval, J. S. O. and Hager, E. (2017). I think immigrants "kind of fall into two camps": Boundary work by U.S.-born community members in St. Louis, Missouri. *Educational Policy*, 31(6), 921-947.

- Durand, J., Massey, D. S. and Zenteno, R. M. (2001). Mexican immigration to the United States: Continuities and changes. *Latin American Research Review*, 36(1), 107-127.
- Dye, T. R. (1972). *Understanding public policy*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Erdoğan, M. M. (2014). *Türkiye'deki Suriyeliler: Toplumsal kabul ve uyum araştırması*. HUGO. <https://mmuraterdogan.files.wordpress.com/2015/02/tc3bcrkiyedeki-suriyeliler-syrians-in-turkey-rapor-tr-en-190220151.pdf> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, M. M. (2020a). "Securitization from society" and "social acceptance": Political party-based approaches in Turkey to Syrian refugees. *Uluslararası İlişkiler*, 17(68), 73-92.
- Erdoğan, M. M. (2020b). *Suriyeliler barometresi 2019: Suriyelilerle uyum içinde yaşamın çerçevesi*. Ankara: Orion Kitabevi.
- Erdoğan, R. T. (2015, Nisan). "Irak Cumhurbaşkanı Fuad Masum ile birlikte ortak basın toplantısında yaptıkları konuşma." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/32663/irak-cumhurbaşkanı-fuad-masum-ile-birlikte-ortak-basin-toplantısında-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, R. T. (2015, Eylül). "3. Uluslararası Ombudsmanlık Sempozyumu'nda yaptıkları konuşma." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/35475/3-uluslararası-ombudsmanlık-sempozyumunda-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, R. T. (2015a, Kasım). "31. İSEDAK açılış toplantısında yaptıkları konuşma." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/36092/31-isedak-acilis-toplantısında-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, R. T. (2015b, Kasım). "7. Atlantik Konseyi Enerji ve Ekonomi Zirvesi'nde yaptıkları konuşma." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/36063/7-atlantik-konseyi-enerji-ve-ekonomi-zirvesinde-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, R. T. (2015c, Kasım). "G-20 Antalya Liderler Zirvesi sonunda basın toplantısında yaptıkları konuşma." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/36000/g-20-antalya-liderler-zirvesi-sonunda-basin-toplantısında-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, R. T. (2016, Şubat). "Somali 6. Yüksek Düzeyli Ortaklık Forumu'nda yaptıkları konuşma." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/39904/somali-6-yuksek-duzeyli-ortaklik-forumunda-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, R. T. (2016a, Eylül). "Birleşmiş Milletler Mülteciler Zirvesi'nde yaptıkları konuşma." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/52365/birlesmis-milletler-multeciler-zirvesinde-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, R. T. (2016b, Eylül). "Birleşmiş Milletler 71. Genel Kurulu'nda yaptıkları konuşma." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/52364/birlesmis-milletler-71-genel-kurulunda-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, R. T. (2016, Kasım). "'Küresel Gelecek: İnsan Odaklı Akıllı Ekonomi' temalı 7. Boğaziçi Zirvesi." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/61173/kuresel-gelecek-insan-odakli-akilli-ekonomi-temali-7-bogazici-zirvesinde-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, R. T. (2017, Mart). "4. Uluslararası Ombudsmanlık Sempozyumunda yaptıkları konuşma." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/72347/4-uluslararası-ombudsmanlik-sempozyumunda-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, R. T. (2018, Nisan). "AK Parti grup toplantısında yaptıkları konuşma." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/92346/ak-parti-grup-toplantısında-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Erdoğan, R. T. (2019, Eylül). "ABD Ticaret Bakanı Wilbur Ross ve beraberindeki heyeti kabulünde yaptıkları konuşma." <https://www.tccb.gov.tr/konusmalar/353/109593/abd-ticaret-bakanı-wilbur-ross-ve-beraberindeki-heyeti-kabulünde-yaptıkları-konusma> adresinden erişilmiştir.
- Esipova, N., Ray, J., Pugliese, A. and Tsubatashvili, D. (2015). *How the world views migration*. Cenevre, IOM.
- Euronews. (2016, 9 Ocak). "Türkiye'ye üçüncü ülkelerden gelen Suriyeliler için vize uygulaması başladı." <https://>

- tr.euronews.com/2016/01/09/turkiye-ye-ucuncu-ulkelerden-gelen-suriyeliler-icin-vize-uygulamasi-basladi adresinden 7.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Fairclough, N. (1993). Critical discourse analysis and the marketization of public discourse: The universities. *Discourse & Society*, 4(2), 133-168.
- Fairclough, N. (2006). *Language and Globalization*. London: Routledge.
- Fairclough, N., Mulderrig, J. and Wodak, R. (2011). Critical discourse analysis. T. A. Van Dijk (Ed.). *Discourse studies: A multidisciplinary introduction* (2. Baskı) içinde (ss. 357-378). SAGE.
- Ferris, E. G. (1994). Peace, security, and the movement of people. *Peace & Change*, 19(4), 399-416.
- Fotopoulos, S. and Kaimaklioti, M. (2016). Media discourse on the refugee crisis: On what have the Greek, German and British press focused? *European View*, 15(2), 265-279.
- Garcia, A. C. (2019). Bordering work in contemporary political discourse: the case of the US/Mexico border wall proposal. *Discourse & Society*, 30(6), 573-599.
- Gattinara, P. C. (2017). The 'refugee crisis' in Italy as a crisis of legitimacy. *Contemporary Italian Politics*, 9(3), 318-331.
- Geçici Koruma Yönetmeliği. (2014, 22 Ekim). *Resmî Gazete*, Sayı: 2014/6883.
- Girit, S. (2016, 5 Temmuz). "Suriyelilere vatandaşlığa neden karşı çıkılıyor?" BBC Türkçe. https://www.bbc.com/turkce/turkiye/2016/07/160704_suriyelilere_vatandaslik adresinden erişilmiştir.
- Goodman, S., Sirriyeh, A. and McMahon, S. (2017). The evolving (re)categorisations of refugees throughout the "refugee/migrant crisis". *Journal of Community & Applied Social Psychology*, 27(2), 105-114. Doi: 10.1002/casp.2302
- Gramlich, J. (2019, Ocak) How Americans see illegal immigration the border wall and political compromise. Pew Research Center. <https://pewrsr.ch/2Cnwhdz> adresinden erişilmiştir.
- Griebel, T. and Vollman, E. (2019). We can't do this: A corpus-assisted critical discourse analysis of migration in Germany. *Journal of Language and Politics*, 18(5), 671-697.
- Grigoriadis, N. I. and Dilek, E. (2018). Securitizing migration in the European Union: Greece and the Evros fence. *Journal of Balkan and Near Eastern Studies*, 21(2), 170-186.
- Gülmez, R. (2019). The securitization of the Syrian refugee crisis through political party discourses. *Int. Migration & Integration*, 20, 887-906.
- Heinitz, A. (2013). *Migration and security in the Eastern Mediterranean*. DCAF Brüksel: Migration and the security sectors paper series. <https://www.dcaf.ch/sites/default/files/publications/documents/1309M-SSHeinitz-Migration-EMed.pdf> adresinden erişilmiştir.
- Hernandez, K. L. (2006). The crimes and consequences of illegal immigration: A cross-border examination of Operation Wetback, 1943 to 1954. *The Western Historical Quarterly*, 37(4), 421-444.
- Hinman, K. (2007, 28 Şubat). "Valley Park to Mexican immigrants: 'Adios, illegals!'" <https://www.riverfront-times.com/stlouis/valley-park-to-mexican-immigrants-adios-illegals/Content?oid=2483315> adresinden erişilmiştir.
- Hirschman, C. (2014). Immigration to the United States: Recent trends and future prospects. *Malaysian Journal of Economic Studies*, 51(1), 69-85.
- Hirschman, C., and Mogford, E. (2009). Immigration and the American industrial revolution from 1880 to 1920. *Social Science Research*, 38(4), 897-920.
- Howlett, M. and Giest, S. (2012). The policy-making process. E. Araral, S. Fritzen, M. Howlett, M. Ramesh ve X. Wu (Ed.). in *Routledge handbook of public policy* (ss. 17-28). Routledge.
- Huysmans, J. (2000). The European Union and the securitization of migration. *Journal of Common Market Studies*, 38(5), 751-777.

- Huysmans, J. and Squire, V. (2009). Migration and security. M. D. Cavelty ve V. Mauer (Ed.). *Handbook of Security Studies* içinde. London: Routledge.
- Ibrahim, M. (2005). The securitization of migration: A racial discourse. *International Migration*, 43(5), 163-187.
- Ilgıt, A. ve Memişoğlu, F. (2017). Contesting refugees in Turkey: political parties and the Syrian refugees. D. E. Utku, K. O. Unutulmaz ve İ. Sirkeci (Ed.). *Turkey's Syrians: Today and tomorrow* içinde (ss. 81-99). Londra: Transnational Press.
- International Organization for Migration (IOM). (2019). *World migration report 2020 (WMR 2020)*. Cenevre: IOM. https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2020.pdf adresinden erişilmiştir.
- İçduygu, A. (2017). Türkiye'deki Suriyeli sığınmacılar: "Siyasallaşan" bir sürecin analizi. *Toplum ve Bilim*, 140, 27-41.
- Jones, L. (2011). Beyond securitization: Explaining the scope of security policy in South Asia. *Int. Relations of the Asia-Pacific*, 11(3), 403-432.
- Karyotis, G. (2007). European migration policy in the aftermath of September 11. *Innovation: The European Journal of Social Science Research*, 20(1), 1-17.
- Kaya, A. (2019). Which way to go? Understanding migration policies and their influence on EU-Turkey relations. FEUTURE. https://feuture.uni-koeln.de/sites/feuture/Extended_FEUTURE_Voice_Ayhan_Kaya.pdf adresinden erişilmiştir.
- Kirişçi, K. (2000). Disaggregating Turkish citizenship and immigration practices. *Middle Eastern Studies*, 36(3), 1-22.
- Kirişçi, K. ve Karaca, S. (2015). Hoşgörü ve çelişkiler: 1989, 1991 ve 2011'de Türkiye'ye yönelen kitlesel mülteci akınları. M. M. Erdoğan ve A. Kaya (Ed.). *Türkiye'nin göç tarihi: 14. yüzyıldan 21. yüzyıla Türkiye'ye göçler* içinde (ss. 309-310). İstanbul: Bilgi Üniversitesi Yayınları.
- Knill, C. and Tosun, J. (2008). Policy making. D. Caramani (Ed.). in *Comparative politics* (ss. 495-519). Oxford: Oxford University Press.
- Kopan, T. (2015, 16 Kasım). "Donald Trump: Syrian Refugees a "Trojan Horse"". <https://edition.cnn.com/2015/11/16/politics/donald-trump-syrian-refugees/index.html> adresinden erişilmiştir.
- Korkut, U. (2017). Applying the theory of discursive analysis to governance of forced migration. *Middle East Journal of Refugee Studies*, 2(2), 144-160.
- Kraak, J. (2018). The securitization of migration in the Netherlands during the European refugee crisis: A critical discourse analysis of the political migration debate and the influence of the populist radical right. Yüksek lisans tezi. Wageningen Üniversitesi ve Araştırma Merkezi.
- Kress, G. and Van Leeuwen, T. (2006). *Reading images: The grammar of visual design* (2. Baskı). Londra and New York: Roudledge.
- Krzyzanowski, M., Triandafyllidou, A. and Wodak, R. (2018). The mediatization and the politicization of the "Refugee Crisis" in Europe. *Journal of Immigrant & Refugee Studies*, 16(1-2), 1-14.
- Lynn, N. and Lea, S. (2003). 'A phantom menace and the new apartheid': The social construction of asylum-seekers in the United Kingdom. *Discourse & Society*, 14(4), 425-452.
- Mandee, E. W. (2014). The Bracero Program 1942-1964. *American International Journal of Contemporary Research*, 4(1), 171-184.
- McDonald, M. (2008). Securitization and the construction of security. *European Journal of International Relations*, 14(4), 563-587.
- Mendelski, B. (2019). The rhetoric of Hungarian Premier Victor Orban: inside x outside in the context of immigration crisis. S. Ratuva. (Ed). *The palgrave handbook of ethnicity* içinde (ss. 1-24). Singapore: Palgrave Macmillan.

- Merolla, J., Ramakrishnan, S. K. and Haynes, C. (2013). "Illegal", "undocumented", or "unauthorized": Equivalency frames, issue frames, and public opinion on immigration. *Perspectives on Politics*, 11(3), 789-807.
- Miş, N. (2011). Güvenikleştirme teorisi ve siyasal olanın güvenikleştirilmesi. *Akademik İncelemeler Dergisi*, 6(2), 345-381.
- Oğuz-Gök, G. (2016). Kimin güvenliği? Uluslararası göç-güvelik ilişkisi ve uluslararası örgütlerin rolü. *KOSBED*, 31, 65-82.
- Oudenhoven, J. P. V. and Eisses, A. M. (1998). Integration and assimilation of Moroccan immigrants in Israel and the Netherlands. *International Journal of Intercultural Relations*, 22(3), 293-307.
- Özdemir, E. (2017). Suriyeli mültecilerin Türkiye'deki algıları. *Savunma Bilimleri Dergisi*, 16(1), 115-136.
- Park, J. S. (1996). Race discourse and proposition 187. *Michigan Journal of Race and Law*, 2(1), 175-204.
- Penninx, R., Spencer, D. and Van Hear, N. (2008). *Migration and integration in Europe: The state of research*. ESRC Centre on Migration, Policy and Society (COMPAS) University of Oxford.
- Pinyol-Jiménez, G. (2012). The migration-security nexus in short: Instruments and actions in the European Union. *Amsterdam Law Forum*, 4(1), 36-57.
- Ramakrishnan, K., Esterling, K. and Neblo, M. (Haziran 2014). "Illegality, national origin cues, and public opinion on immigration." <https://pdfs.semanticscholar.org/1aae/72565ec82ea538cae942af2947e-2b715ee24.pdf> adresinden erişilmiştir.
- Reisigl, M. and Wodak, R. (2001). *Discourse and discrimination: Rhetorics of Racism and Antisemitism*. London, New York: Routledge.
- Rumelili, B. ve Karadağ, S. (2017). Göç ve güvenlik: Eleştirel yaklaşımlar. *Toplum ve Bilim*, 140, 69-92.
- Rumelili, B. (2014). İnşacılık/Konstruktivizm. E. Balta (Ed.). *Küresel siyasete giriş: Uluslararası ilişkilerde kavramlar, teoriler, süreçler içinde* (ss. 151-173). İstanbul: İletişim.
- Sabchev, T. (2019, 25 Ekim). "Political leadership and migration governance: An underexplored link." <https://citiesofrefuge.eu/blog/political-leadership-and-migration-governance-underexplored-link> adresinden erişilmiştir.
- Schuster, L. (2003). Common sense or racism? The treatment of asylum-seekers in Europe. *Patterns of Prejudice*, 37(3), 233-255.
- Sirkeci, İ., Utku, D. ve Yüceşahin, M. (2019). Göç çatışma modelinin katılım, kalkınma ve kitle açıkları üzerinden bir değerlendirmesi. *Journal of Economy Culture and Society*, 59(1), 199-226.
- Stritzel, H. (2007). Towards a theory of securitization: Copenhagen and beyond. *European Journal of International Relations*, 13(3), 357-383.
- Shattuck, J. (2019, 10 Ocak). "How Viktor Orban degraded Hungary's weak democracy." <https://theconversation.com/how-viktor-orban-degraded-hungarys-weak-democracy-109046> adresinden erişilmiştir.
- Szalai, A. (2017). Securitization as enacted melodrama: the political spectacle of the Hungarian anti-immigration campaign. ECPR General Conference 2017, University of Oslo Panel: Studying the meaning(s) of politics: theoretical perspectives, 9 Eylül 2017. <https://ecpr.eu/Filestore/PaperProposal/67b21ad4-d637-42c9-99fa-64796cb5284f.pdf> adresinden erişilmiştir.
- Şimşek, D. ve İçduygu, A. (2017). Giriş: Uluslararası göç, politika ve güvenlik. *Toplum ve Bilim*, 140, 6-10.
- T.C. İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Genel Müdürlüğü. (2020, 18 Eylül). *Geçici Koruma*. <https://www.goc.gov.tr/gecici-koruma5638> adresinden erişilmiştir.
- TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Mülteci Hakları Alt Komisyonu. (Mart 2018). *Göç ve Uyum Raporu*. https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/insanhaklari/docs/2018/goc_ve_uyum_raporu.pdf adresinden erişilmiştir.
- Teo, P. (2000). Racism in the news: A critical discourse analysis of news reporting in two Australian newspapers. *Discourse & Society*, 11(1), 7-49.

- Terriff, T., Croft, S., James, L. and Morgan, P. M. (2001). *Security studies today* (2nd Edition). Cambridge: Polity Press.
- The Guardian. (2020, 10 Ağustos). "Boris Johnson accused of scapegoating migrants over channel comments." <https://www.theguardian.com/uk-news/2020/aug/10/boris-johnson-hints-at-law-change-to-deport-migrants-who-cross-channel> adresinden erişilmiştir.
- Tinshe, S. and Junaidi, J. (2019). Who are Americans? Analysis of Obama and Trump's political speeches on immigration. *CELTIC: A Journal of Culture, English Language Teaching, Literature & Linguistics*, 6(2), 73-87.
- Tirman, J. (2006). *Immigration and insecurity: Post-9/11 fear in United States*. Cambridge: MIT Center for International Studies Audit of the Conventional Wisdom.
- Toker, H. (2019). Too similar to be different? 'Syrian refugee' coverage in the Turkish and Norwegian popular media. *KOME: An International Journal of Pure Communication Inquiry*. 7(1), 63-83.
- Trump, D. J. (2017, Nisan). "Donald Trump holds a political rally in Harrisburg, Pennsylvania." <https://factba.se/transcript/donald-trump-speech-rally-harrisburg-pa-april-29-2017> adresinden erişilmiştir.
- Trump, D. J. (2018, Mayıs). "Donald Trump holds a political rally in Nashville, Tennessee." <https://factba.se/transcript/donald-trump-speech-maga-rally-nashville-may-29-2018> adresinden erişilmiştir.
- Trump, D. J. (2018a, Ekim). "Donald Trump holds a political rally in Houston, Texas." <https://factba.se/transcript/donald-trump-speech-maga-rally-houston-tx-october-22-2018> adresinden erişilmiştir.
- Trump, D. J. (2018b, Ekim). "Donald Trump holds a political rally in Council Bluffs, Iowa." <https://factba.se/transcript/donald-trump-speech-maga-rally-council-bluffs-ia-october-9-2018> adresinden erişilmiştir.
- Trump, D. J. (2018, Kasım). "Donald Trump holds a political rally in Biloxi, Mississippi." <https://factba.se/transcript/donald-trump-speech-maga-rally-biloxi-ms-november-26-2018> adresinden erişilmiştir.
- Trump, D. J. (2019, Şubat). "Donald Trump delivers the State of the Union." <https://factba.se/transcript/donald-trump-speech-state-of-the-union-february-5-2019> adresinden erişilmiştir.
- Trump, D. J. (2019, Mart). "Donald Trump holds a political rally in Grand Rapids, Michigan." <https://factba.se/transcript/donald-trump-speech-maga-rally-grand-rapids-march-28-2019> adresinden erişilmiştir.
- Trump, D. J. (2019a, Kasım). "Donald Trump holds a political rally in Monroe, Louisiana." <https://factba.se/transcript/donald-trump-speech-kag-rally-monroe-lanovember-6-2019> adresinden erişilmiştir.
- Trump, D. J. (2019b, Kasım). "Donald Trump holds a political rally in Bossier City, Louisiana." <https://factba.se/transcript/donald-trump-speech-kag-rally-bossier-city-louisiana-november-14-2019> adresinden erişilmiştir.
- Trump, D. J. (2019, Aralık). "Donald trump holds a political rally in Battle Creek, Michigan." <https://factba.se/transcript/donald-trump-speech-kag-rally-battle-creek-mi-december-18-2019> adresinden erişilmiştir.
- TÜİK. (2012a, Ocak). *İşgücü istatistikleri*. <https://tuikweb.tuik.gov.tr/UstMenu.do?metod=temelist> adresinden erişilmiştir.
- TÜİK. (2012b, Ocak). *Tüketici fiyatları endeksi, Aralık 2011*. <https://tuikweb.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=10721> adresinden erişilmiştir.
- TÜİK. (2020a, Mart). *İşgücü istatistikleri, 2019*. <https://tuikweb.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=33784> adresinden erişilmiştir.
- TÜİK. (2020b, Ocak). *Tüketici fiyat endeksi, Aralık 2019*. <https://tuikweb.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=33861> adresinden erişilmiştir.
- UNHCR: The UN Refugee Agency. (2020). *Global trends: Forced displacement in 2019*. <https://www.unhcr.org/5ee200e37.pdf> adresinden erişilmiştir.
- United Nations Development Programme (UNDP). (1994). *Human development report*. New York: Oxford University Press.

- United Nations, Department of Economic and Social Affairs (UN DESA), Population Division. (2019). *International Migration 2019: Report* (No: ST/ESA/SER.A/438). https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/publications/migrationreport/docs/InternationalMigration2019_Report.pdf adresinden erişilmiştir.
- Van der Valk, I. (2003). Right-wing parliamentary discourse on immigration in France. *Discourse & Society*, 14(3), 309-348.
- Van Dijk, T. A. (1993). Principles of critical discourse analysis. *Discourse & Society*, 4(2), 249-283.
- Van Dijk, T. A. (1997). What is political discourse analysis? *Belgian Journal of Linguistics*, 11(1), 11-52.
- Van Dijk, T. A. (2003). Political discourse and ideology. *Doxa Comunicaciòn*, 207-225. https://repositorioinstitucional.ceu.es/bitstream/10637/6038/1/N_I_pp207_225.pdf adresinden erişilmiştir.
- Van Dijk, T. A. (2009). News, discourse, and ideology. K. Wahl-Jorgensen ve T. Hanitzsch (Ed.). *The handbook of journalism studies* içinde (ss. 191-204). New York, London: Routledge.
- Van Dijk, T. A. (2015). Critical discourse analysis. D. Tannen, H. E. Hamilton ve D. Schiffrin (Ed.). *The handbook of discourse analysis* (2. Baskı) içinde (ss. 466-485).
- Van Mol, C. ve De Valk, H. (2016). Migration and immigrants in Europe: A historical and demographic perspective. B. Garcés-Masareñas ve R. Penninx (Ed.). *Integration processes and policies in Europe: Contexts, levels and actors* içinde (ss. 31-55). Springer, IMISCOE Research Series.
- Vezovnik, A. (2017). Securitizing migration in Slovenia: A discourse analysis of the Slovenian refugee situation, *Journal of Immigrant & Refugee Studies*, 16(1-2), 39-56.
- Vuori, J. A. (2008). Illocutionary logic and strands of securitization: applying the theory of securitization to the study of non-democratic political orders. *European Journal of International Relations*, 14(1), 65-99.
- Wæver, O. (1995a) Securitization and desecuritization. R. D. Lipschutz (Ed.). *On security* içinde (ss. 46-86). New York: Columbia University Press.
- Wæver, O. (1995b). Identity, integration and security: Solving the sovereignty puzzle in E.U. studies. *Journal of International Affairs*, 48(2), 389-431.
- Wæver, O. (Yaz 2008). Toplumsal güvenliğin değişen gündemi. B. Demirtaş-Coşkun (Çev.). *Uluslararası İlişkiler*, 5(18), 151-178.
- Weiner, M. (1992). Security, stability, and international migration. *International Security*, 17(3), 91-126.
- Wilson, J. (2015). Political discourse. D. Tannen, H. E. Hamilton ve D. Schiffrin (Ed.). *The handbook of discourse analysis* (2. Baskı) içinde (ss. 775-794).
- Wodak, R. and Meyer, M. (2009). Critical discourse analysis: History, agenda, theory, and methodology. in *Methods for critical discourse analysis* (2nd Edition) (ss. 1-33). Londra: SAGE.
- Wolfers, A. (1952). National security as an ambiguous symbol. *Political Science Quarterly*, 67(4), 481-502.